

BUKOV pelet

“Strugara Radanović”

Najsavremeniji pelet nemačkog kvaliteta “KAL” razlikuje nas od drugih:

- procenat zbijenosti drvene mase iznosi 5,72%;
- u procesu sušenja koristimo ciklone sa vrućim vazduhom, a ne otvorenim plamenom;
- u našem peletu nema sagorelih čestica;
- rezultat je bolja kaloričnost peleta i manje pepela.

Kontakt telefon:

060/517-82-82, Jelena

ULTRAMEDM

ULTRAZVUČNA ORDINACIJA

**Ultrazvučna dijagnostika
Internista
Ginekološki pregledi
Laboratorijske usluge**

☎ 061/1614901

☎ 061/1614903

Zdravlje i prevencija pre svega

STARČEVO, KESTENOVA 10A

Поштовани суграђани!

Месна заједница Старчево, Дом културе, Креативни културни клуб и Одред извиђача ове године по 16. пут организују поделу новогодишњих пакетића за сву старчевачку децу узраста 2-6 година.

Пријавите се! Уколико је ваше дете рођено **2018, 2019, 2020, 2021.** или **2022.** године, позовите канцеларију Месне заједнице на број: **013/631-144** или пошаљите мејл на: **paketici2024@yahoo.com**. Пријава треба да садржи име и презиме детета, његов датум рођења, адресу, као и ваш контакт телефон. **Можете се пријавити у периоду од 23. новембра до 12. децембра.**

Пакетићи ће бити подељени **у суботу 21. децембра** у терминима који ће бити назначени у позивници коју ће пријављени добити на кућну адресу.

Истог дана организоваће се **Новогодишњи базар** на пијачном платоу на Тргу неолита. Куповином на овом базару помоћи ћете мале локалне произвођаче.

Слика

КОНДЕНЗАЦИЈА: пенетрација влаге у небеске висине

Месечне локалне новине

СТАРЧЕВАЧКЕ НОВИНЕ

ГОДИНА: XXXI

БРОЈ: 372

30. НОВЕМБАР 2024.

НЕМА ЦЕНУ

Издаје

Креативни културни клуб
Моше Пијаде 12, Старчево 26232

Главни и одговорни уредник

Милена Јовишић.

Редакцијски колеџијум:

Петар Андрејић (оснивач), **Јордан Филиповић**, **Зорана Штековић**,

Предраг Станковић, **Марко**

Ивошевић, **Далибор Мергел**,

Петар Орешковић (спорт), **про-тојереј Зоран Малетић** (црква),

Данијела Пећанин (школа).

Технички секретар:

Мила Роговић,

Фото, насловна: **Исидора Јовић**

Web:

www.starcevo.org.rs

E-mail

snovine94@hotmail.com

Телефон

063/565-752,

Тираж

1000

СТАРЧЕВАЧКЕ новине први пут су изашле **јуна 1994.** године.

Уписане су у Регистар медија под бројем: NV001048

///

Информатор СМЗ Старчево

СР - Каталогизација у публикацији Народна библиотека Србије, Београд
32+659.3(497.113)
СТАРЧЕВАЧКЕ новине : месечне локалне новине / главни и одговорни уредник Милена Јовишић.
- Год. 1, бр. 1 (1994) - Панчево : Креативни културни клуб, 1995- (Панчево: графо колор 2024). - 30 цм Доступно и на: <http://www.starcevo.org.rs>. - Месечно. ISSN 1821-407X = Старчевачке новине COBISS.SR-ID 103785735

РАЗВИЈА СЕ ЈОШ ЈЕДАН ОД ПОТЕНЦИЈАЛА НАШЕГ МЕСТА

СТАРЧЕВО НА ФИЛМСКИМ ТРАКАМА

“- Тон? - Иде! - Камера? - Иде!” - продорни глас редитеља и одговор да је све спремно за снимање често се могао чути и у нашем месту. Иако Старчево није филмски град, радознали мештани у неколико наврата су могли да присуствују снимању сцена за различите филмове и телевизијске серије на којима су кадрови снимљени у Старчеву заувек овскочечени на филмској траци.

Први такав кадар забележен је у филму “Сиромас ал сам бесан”, снимљеном 1970. године, када је једна сцена снимљена испред римокатоличке цркве у Старчеву (погледај: <https://www.youtube.com/watch?v=BXWMXmIf5DM>). У филму се ради о догађајима у забаченом војвођанском селу (Скореновац) где сељаци желе да отворе кланицу. Берберин постаје важна личност и делегат фабрике. И кад се чини да је успео у животу, његова девојка умире, власти одбијају захтев за кланицу, а сељаци га бојкотирају. Тада напушта село са певачицом како би покушао све из почетка. Главну улогу играо је Љубиша Самарџић (Сава) и управо се он појављује у кадру овог филма који је снимљен у нашем месту.

Филмације су поново посетили Старчево у лето 1988. године. Филм “Заборањени” изазвао је велику пажњу публике, а неке сцене снимљене су управо у Старчеву. Радња овог филма нема веселу тематику, а односи се на проблеме младих. Малолетници из једног дома за напуштене децу изашли су у град и ноћу, у наступу гнева и очајања, рушили су, разбијали и уништавали све што им се испречило на путу. Иза њих је остала пустош и питање зашто су то учинили. Идући трагом те вести, аутори филма су обишли више установа и на основу истинитих судбина из прихватилице, болница и затвора, сачинили причу о троје заборављених, двоје младића и једној девојци. У

Филмска техника испред Општинског стадиона

овом филму појављује се више познатих глумаца, а сцене у Старчеву снимали су Мирјана Јоковић (Дина) и Срђан Тодоровић (Кифла) и то на Срејном рингишпиљу (види од 9:22 мин: <https://www.dailymotion.com/video/x5ssaod>).

Потом, 2012. године, угошћена је италијанска филмска екипа на снимању ТВ серије “Комесар Нардоне”. Ова телевизијска серија, постављена у Италији у годинама након Другог светског рата, говори истиниту причу комесара Марио Нардонеа, коју игра Серђо Асиси. Како би се

атмосфера и места нашли компатибилним са Италијом у раном послератном периоду, чак и избегавајући финансијско оптерећење које прозилази из потребе да их се сценски реконструише у позориштима, готово сви спољни снимци и већина унутрашњих кадрова снимљени су у Србији. У Старчеву се поново снимало испред и у унутрашњости римокатоличке цркве, са мноштвом статиста и *олд-таймер* аутомобила.

У Старчево поново долазе филмски радници 2018. године. У 17. епизоди домаће

серије “Јутро ће променити све”, која се емитовала на РТС-у радним данима у вечерњим терминима, једна сцена снимана је на старчевачкој бензинској пумпи “Рафаело петрол”.

Потом је угошћена продукцијска кућа “Адреналин” која је снимила ТВ серију емитовану на националној телевизији. Реч је о остварењу под називом “Жмурке” које у шест епизода прати судбину дечака и девојчица који полазе у школу на Дан победе над фашизмом 9. маја 1945. године. Њихови животи постају обележени “гресима родитеља” из доба рата у време када се све мења и нова власт узима облик. Из дечије визууре приказане су идеолошке турбуленције и страдања невиних у тек ослобођеном малом граду, а јасан је другачији третман околине коју добијају деца поражених и деца победника. Серију је потписао наш познати режисер Миша Радивојевић. У главним улогама било је више познатих глумаца од којих су се на старчевачком сету појавили Александар Берчек, Бранко Цвејић и Милица Зарић. Кадрови ове серије снимани су у “доњој школи”, а филмска екипа бо-

Раде Матић Белмондо, јунак филма “Белмондови снови” - првог старчевачког играног филма снимљеног 2000. године и добитника награде на “Жиселу”

правила је у нашем месту у два дана снимања.

Филмски радници “зјали” су с камером и ове године. Најпре, почеком 2024. снимане сцене за нову сезону телевизијске серије “Мочвара” која је емитована на првом каналу Радиотелевизије Србије. Сцене ове серије снимане су у кући и дворишту Поштића у Улици 7. јула.

Ових дана филмска трака се пунила на снимању серије “Зваћеш се Варвара” у продукцији “Телекома” и “Зилион филма” нашег прослављеног глумца Лазара Ристовског. У овом филмском серијалу, између осталих, играју Никола Пејаковић, Зоран Цвијановић и Андрија Кузмановић. Сцене су снимане на Општинском стадиону у Старчеву, а серија ће се емитовати на “Суперстар” ТВ каналу. И то није све - наш познати музичар Горан Бреговић снимао је спот за свој пројекат “Оркестар за свадбе и сахране” и то на католичком гробљу у нашем месту.

На крају, ваља поминути и неколико филмова које је у монтитиптоновском маниру осмислио и режирао потписник ових редова (“Где има дима има и вујире” из 2001. и “Гроф никада није био циција” из 2002. године) који су свој врхунац досегли на фестивалу аматерског филма “Жисел”, а филм “Белмондови снови” (снимљен 2000. године), који говори о животу нашег сада покојног суграђанина Радета Матића Белмонда на истом фестивалу освојио је другу награду - Сребрни суноцкрет.

Пејтар Андрејић

И Дарко Јешић повереник СНС-а

□ У оквиру реконструкције панчевачке градске организације Српске напредне странке проширено је и повереништво ове странке у Старчеву. Тако је, поред вишегодишњег двојца који чине Данијела Алексић и Весна Радосављевић, повереник СНС-а за Старчево постао и Дарко Јешић, некадашњи в.д. директора Дома културе, а сада већник.

ОДРЖАНА 22. “СТАРЧЕВАЧКА ТАМБУРИЦА” “Неолит” ове године најбољи

Наступ победничког оркестра

Међународни фестивал малих тамбурашких састава “Старчевачка тамбурица”, првобитно заказан за 3. новембар, па потом одложен због дана жалости, одржан је двадесет други пут у недељу, 10. новембра, у препуној великој сали Дома културе “29. новембар”.

Домаћи тамбурашки оркестар “Неолит” био је заслужено најбољи према одлуци трочланог стручног жирија, који су чинили дојени када је реч о познавању тамбурашке музике: Зоран Бугарски Брица, Петар Павлов и Данило Нинковић.

Тако су Старчевци иза себе оставили такмаце из Новог Сада, Бачког Петровог Села и румунског Семиклуша, а због промене термина од учешћа су, нажалост, одустали оркестри из Словеније и Босне и Херцеговине.

Победнички састав је предводио Жељко Радочај, који је био водећи вокал и свирао А басрим 2, као и Урош Чалић, док су Стеван Пешић и Младен Бркић наступали на А басриму 1. Поставу су чинили и Саша Ивковић (бегеш), Вељко Антијевић (контрабас) и Драган Мијатовић (Е басрим).

Друго место према одлуци жирија освојили су “Батини бећари” из Великог Семиклуша (Румунија), док је трећи био Омладински тамбурашки оркестар “Марко Нешић” из Новог Сада, који је

узео и награду публике, а одатле је и најбољи инструменталиста Марина Прешова.

Посебне похвале жирија припале су поменутом Старчевцу Жељку Радочају као најбољем вокалном солисти, а Маја Мирковић из Румуније је проглашена за најбољу вокалну солисткињу.

Ерик Гујаш (“Пенгетоп банда” Бачко Петрово Село) највише се истакло као контраш, а Иван Молнар (Нови Сад) као бегешар.

“Неолит” је наступио и у ревијалном делу, као и у каснијем неформалном дружењу учесника овог престижног догађаја.

Старчевачки фестивал је један од најзначајнијих у региону у свету тамбурашке музике, а свакако је највећи догађај “асталског типа” у Србији, на којем публика, седећи за столом, уз пиће може да ужива у звуцима овог традиционалног војвођанског инструмента.

Ј.Ф./М.Ј.

□ Марина Прешова, прим, ОТО “Марко Нешић” из Новог Сада (прва награда публике, трећа награда жирија и најбољи инструменталиста): -Дуго смо се спремали. Драго нам је што је публика тако лепо реаговала и што су нам дали толико гласова за награду публике. Много ми значи награда за најбољег инструменталисту за даље подстицаје и музичку каријеру.

□ Иван Молнар, басиста, ОТО “Марко Нешић” из Новог Сада (најбољи басиста): -Ваш сам био изненађен, нисам очекивао награду за истакнутог басисту, али исплатило се вежбање и труд. На овом фестивалу је прелепа атмосфера као и цео концепт такмичења, виђаемо се још!

□ Марко Бугарин, ТА “Батини бећари” из Великог Семиклуша (Румунија, друго место по одлуци жирија): - Награда је за понос, али највише се радујемо јер имамо прилику да наступимо на овом фестивалу. Драго нам је што смо оставили добар утисак и обећавам да ћемо бити још бољи.

□ Жељко Радочај, ТО “Неолит” из Старчева (прво место по одлуци жирија, најбољи вокални солиста): -Треба да будемо задовољни јер Старчево је дуже од двадесет година организатор овакве манифестације и мислим да смо не само у Војводини, већ и шире познати по томе. Нисам се надао наградама. Оне дају подстицај за даљи рад и ми смо се баш сад договорили да током зиме имамо пробе после дуже паузе. Лепо је кад неко вреднује тај наш рад и труд, а ми смо на окупу од 2014. године тако да из нас постоји континуитет. Најважније је да тамбура живи!

ИНТЕРВЈУ

Бранислав Ракетић,

ГРАДСКИ ВЕЋНИК ЗА СТАМБЕНО-КОМУНАЛНУ ДЕЛАТНОСТ

Комунални бољитак на првом месту

У јулу сте постали већник за комуналну делатност. Шта обухвата тај ресор?

- Ресор за комуналне послове обухвата праћење рада свих ЈКП-ова, као и ЈП -а "Урбанизам" и Градске стамбене агенције, комуналне инспекције као и јавни превоз и инфраструктурна питања.

Пре него што сте постали градски већник, бавили сте се комуналним пословима у оквиру "Хигијене". Колико Вам та знања помажу као градском већнику?

- Ступањем на дужност већника сачекала ме је велика и веома важна тематика везана за многе градске комуналне теме. Много је важно за квалитетан рад и решавање проблема да сте радили пре тога на пословима који су повезани са оним што сада радите. Наши суграђани очекују да за свој новац добију адекватан ниво услуга и ми се трудимо да из године у годину они осете да је тако и у пракси. Трудим се да имам реалну слику стања на терену и да оно што је технички изводљиво - решавамо на ефикасан начин.

У плану је реализација средњорочних и дугорочних приоритета које је Град зацртао. О каквим плановима је реч?

- Град Панчево је јасно одредио стратегију и приоритете развоја. Без тога нема ни напретка. План развоја Града Панчева од 2022. до 2028. се заснива на три битна и јасна приоритета.

Посебан фокус треба да буде на развоју домаће привреде и пољопривреде и стварању адекватног пословног амбијента за дугорочни

развој. Држава Србија и Град Панчево издвајају озбиљна средства да би се то и остварило. Оно што је важно је да домаћи привредници и пољопривредници константно повећавају своје капацитете и конкурентност на тржишту. То је неминовно да би могли да се боре и да остварују свој профит. Посебно важно је да развој наших фирми прати и адекватни кадрови који ће бити у служби развоја наше привреде. Дуално образовање у нашем граду је озбиљна подршка развоју и просперитету како нашим фирмама тако и страним инвеститорима. Конкретан пример је Машинска школа у Панчеву.

Други веома битан приоритет развојне стратегије Града Панчева је и развој инфраструктурних пројеката који морају да прате развој привреде. Панчево је озбиљно градилиште и веома пожељна дестинација за живот и магнет за многе који желе да раде и стварају у нашем граду. Много зграда се зида и то мора да прати и адекватно комунално опремање. На све стране се раде нове улице или се постојеће реконструишу. Као одговорна локална самоуправа сагледавамо све проблеме из свих углова и желимо да се наши суграђани и пословно окружење поносе својим градом.

Трећи приоритет дугорочног развоја је зеленија и здравија животна средина. Панчево више није еколошка "црна тачка" већ је град са здравом животном средином и са водом која изузетног квалитета. Ми екологију сматрамо најбитнијом темом и она је приоритет над приори-

тетима. Пошумљавање и озелењавање нашег града нам је веома важно.

Током лета кренуло се са чишћењем сметлишта у насељеним местима. Докле је стигао тај посао?

- Веома велики терен је у питању и радимо корак по корак, а резултати се већ виде. Са својим тимом сам обишао сва насељена места и обилазком смо установили све проблеме које муче наше суграђане. Повезали смо све локалне ЈКП-ове са "Хигејеном" и то сада функционише као један тим. Приоритет је да се сва сметлишта уреде и да сав отпад завршава на регионалној депонији. Старчево и Долово су умрежени у градски систем за одношење отпада и то је веома важно за ова два велика насеља. Трудићемо се да се и остала места умреже и да има што мање дивљих депонија.

Организована је јесења акција одношења кабастог отпада.

- Традиционална акција изношења кабастог смећа организује се два пута годишње и представља важну акцију за лепши изглед нашег града. Акције се организују у априлу и октобру. Ове године је постигнут рекорд у количини однетог кабастог смећа и то одаје утисак да су наши суграђани друштвено одговорни и свесни да се отпад мора третирати на прави начин.

Панчево има савремени рециклажни центар. ЈКП "Хигијена" је едуковала наше најмлађе суграђане о значају рециклаже. Да ли се

нешто променило у свести наших суграђана и колико је важно да рециклирамо?

- Град Панчево има један од најсавременијих рециклажних центара у Србији. Током претходне две године поделили смо 6000 канти за рециклажу и за комунални отпад и од тада ствари се драстично мењају. Грађани су, свесни значаја рециклаже и очувања животне средине, веома одговорни и разврставају рециклабилни материјал. Посебан значај је дат раду са нашим најмлађим суграђанима како би схватили значај рециклаже. Оно што је завршавало у контејнерима или поред, сада долази у рециклажни центар. То повећава приходе "Хигијене" па има и простора за даље улагање у ову значајну делатност. И школе су узеле активну улогу едукације и промене су веома видљиве.

У делатност вашег ресора спада и "Урбанизам" који газдује панчевачким одмаралиштем на Дивчибарама?

- Да, они газдују дечијим одмаралиштем и веома равнoсно воде рачуна да све буде по планираној динамици и плану који је зацртан. Одмаралиште је срећено и наши најмлађи суграђани могу да уживају у чарима прелепе планине Маљен. Капацитет одмаралишта је до 100 ђака, а цена боравка је 3200 динара. Остатак трошкова субвенционише Град.

Недавно је ремонтована трафостаница у фабрици воде, а ререконструкцијом улица промењене су и водоводне цеви?

- Почетком новембра извршен је ремонт на трафостаници у фабрици воде и то се

ради на сваке две године. Наши суграђани тога дана нису имали воду неколико сати. Ремонт се ради увек недељом јер се тог дана не ради дијализа у Здравственом центру па је то један леп пример сарадње и одговорности наших служби.

Велики радови у нашем граду подразумевају и изградњу и замену постојећих водоводних инсталација и као већник сам обишао радове које се изводе на терену. Приликом оваквих радова треба искористити прилику да се обнови одговарајућа инфраструктура.

У плану је велика реконструкција канализационе мреже?

- Важна ствар за наше суграђане је изградња канализационе мреже тамо где је нема. У току је процедура за јавно-приватно партнерство око израде канализационе мреже у околним насељеним местима и то ће бити веома битна тема у наредном периоду. Предвиђено је да се уради 120 километара канализационе мреже плус 80 км мреже за испумпавање према колектору. Када то буде урађено на мрежи ће бити 12.000 корисника. Ви у Старчеву већ имате могућност да користите благодети оваквог система и знате колико је то важно.

Панчево је једини град који има потпуно уређен јавни превоз, захваљујући "Пантранспорту".

- Тачност, квалитет услуге, чистоћа - пример су како треба да изгледа превоз и само тако треба наставити. Најважније је да су наши суграђани задовољни и то је пример добре праксе.

Када говоримо о Старчеву, који проблеми највише муче мештане овог насељеног места?

- Старчево је пример како треба да функционише локална заједница и место које увек има нека дешавања. Имамо веома добру сарадњу и са Месном заједницом и са другим институцијама у месту. Као и у свакој локалној заједници постоје одређени проблеми комунално-техничке

Бранислав Ракетић

природе, али Град Панчево брижно води рачуна и на располагању је за све конструктивне предлоге. Лично сам обишао сва насељена места, као и Старчево, и договорили смо се да у наредном периоду лоцирамо све проблеме и да их решавамо у складу са могућностима. Приликом обиласка Старчева видели смо веома чисто насеље и веома срећен центар. Старчево је један прелеп пример суживота и мултикултуралности и то је највеће богатство.

Какву сарадњу имате органима власти, како можете да им помогнете?

- Сарадња са органима власти у Старчеву је веома добра и професионална. Градска управа увек излази у сусрет за сву помоћ која је неопходна за функционисање локалне заједнице. Водимо рачуна да сва насељена места буду у истој равни и да се нико не осећа запостављеним. У наредном периоду имаћемо низ састанака везано за неке конструктивне предлоге које су нам сугерисане.

Какву сарадњу имате са комуналним предузећем у Старчеву?

- Сарадња је изузетно добра. Пре извесног времена

посетио сам ЈКП "Старчевац" и договорили смо све око сарадње и помоћи која им је неопходна. Изношење смећа од стране "Хигијене" иде уобичајених током. Оно то су нам напоменули је да треба помоћ око сервисирања пумпи везано за канализациону мрежу. Трудићемо се да надлежнима пренесемо и да пробамо да решимо све горуће проблеме.

Какву сарадњу имате са другим комуналним предузећима у граду?

- Сарадња ресора за комуналне послове у граду и комуналних предузећа је на веома високом нивоу. Свакога петка је колегијум са свим директорима и ту укрстимо све проблеме и трудимо се да до следећег састанка решимо оно то је у могућности. Велика посећеност руководиоца предузећа даје и резултате. Орочили смо неке циљеве и трудићемо се да то у наредном периоду завршимо. Велики проблем је недостатак радне снаге и извршилаца и снажимо се за сада да и то решимо позитивно. Леп и чист град нам је приоритет.

Шта ћете све учинити да би сте унапредили ту сарадњу?

- Да би се одржао квалитетан ниво услуга то морају и да прате одговарајућа средства за рад. Конкретно, Град Панчево је набавио пет нових ауто-смећара. Велика средства су издвојена за набавку линије за примарну сепарацију отпада и то значајно подиже квалитет рада рециклажног центра ЈКП-а "Хигијена". Има много захтева и идемо, корак по корак, да их решавамо и да то наши суграђани виде.

Шта још можете да кажете нашим читаоцима, да ли могу да очекују још бољи квалитет услуга?

- Наравно да свака одговорна власт мора константно да унапређује своје услуге према суграђанима. Сви могу да виде да је Панчево једно велико градилиште и средина која је магнет за живот и рад. Велики прилив нових становника захтева и нове вртиће, школе, квалитетну инфраструктуру и то је за нас озбиљан задатак. У наредном периоду пратићемо развојну стратегију Града и приоритете који су зацртани дугорочним и средњорочним плановима.

**Зорана
Шићековић**

ДЕЦА ИЗ КОМШИЛУКА

□ ДУШАН МИХАЈЛОВИЋ је рођен 2013. године у Панчеву и од тада живи у Старчеву са породицом коју чине мама Драгана, тата Звездан и две старије сестре Јелена и Ана. Похађа пети разред ОШ “Вук Стефановић Караџић” и одличан је ученик. Истовремено, Душан је и ученик издвојеног одељења ОМШ “Јован Бандур” из Панчева и похађа у нашем месту трећи разред на одсеку за тамбуру у класи проф. Луке Вујића. Мало пре поласка у основну школу Душан је почео да тренира кошарку и био члан КК-а “Борац” четири године. Играо је и у нападу и у одбрани и пријало му је бављење овим спортом. У исто време отац и ујак су са њим пожелели да поделе своју љубав према свирању гитаре и почели да му откривају тајне овог жичаног инструмента. Савладавање првих акорда на гитари, које му је пуштао отац, га је све више интересовало. Уз подршку породице одлучио је да проба да упише музичку школу. Те године није могао да се упише на одсек за гитару, али је зато било места за тамбуру што је Душан прихватио. Каже да су му часови занимљиви, лепо му је што са оркестром иде на Дивчибаре и путује на наступе. Много му значи кад наступа у Старчеву јер тада много више људи који га познају могу да дођу на концерт и чују његово умеће на тамбури. Сада се спрема за републичко такмичење које ће се одржати на пролеће. Прошле школске године Душан је освојио чак две значајне награде, а то су друга награда на Фестивалу војвођанске тамбуре у Суботици и такође друга награда на Међународном такмичењу младих талената за тамбураше, мандолинисте и тамбурашке оркестре “Макса Попов” у Панчеву. Овај талентовани дечак каже да ужива у изведби брзих композиција, а воли и спорије, али дуге композиције. Кад нађе слободно време, Душан узме у руке и гитару. Свима би препоручио да се баве спортом и да слушају квалитетну музику, а ако су талентовани да упишу музичку школу и уче да свирају неки инструмент.

М. Јовишић

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА Настављени радови

У прошлом броју наших новина читали смо о радовима који су изведени на храму св. Великомученице Марине. Сад кад се прође улицом види се да је поново постављена скела око храма и да су настављени радови. У току овог месеца преко малтера на спољним зидовима постављена је мрежица и лепак, а после тога је нанесена фасада од бавалита. Већи део материјала је донација, а комплетан рад је спонзорство месних и панчевачких мајстора. Захваљујући људима добре воље, радови на храму добро напредују.

Своје прилоге за градњу храма можете да уплатите на жиро рачун: 325-9500600037013-76, Војвођанска банка. Прималац: Српска православна црквена општина Старчево. Сврха уплате: - за градњу храма Огњене Марије у Старчеву. Готовинске уплате - у храмовима Огњене Марије и св. Пантелејмона и код свештеника.

“Ко цркви даје богу њогајљује, Боџ ником дужан не ошјаје”.

*Протојереј
Зоран Малешкић*

**Радови на цркви
напредују упркос лошем времену**

Пензионери на “Чваркијади“ у Ваљевоу

Удружење пензионера из Старчева организовало је, 10. новембра, путовање у Ваљево и посету Фестивалу дуван-чварака. Као посебна врста чварака, у питању је специјалитет западне Србије и највише се производи у околини града Ваљева, а као бренд, заштићен је у Заводу за интелектуалну својину Србије.

Фестивал се одржава у центру града, на платоу исред Центра за културу уз реку Колубару. Поред дегустације и куповине чварака, посетиоци су могли да одаберу и добар мед, ракију, вино, зимницу, сухомеснате производе, сушено воће, али и сувенире и рукотворине од дрвета и глине. Манифестацију је пратио и богат културно-уметнички и забавни програм.

Део старчевачких пензионера искористио је прилику да у непосредној близини кеја реке Колубаре посети и две цркве - Саборну цркву Васкрсења Господњег, као главни и највећи православни храм у Ваљевоу и западној Србији. Храм је

посвећен ускрснућу Исуса Христа, а градња је започет 2010. године, а сам храм је још увек у фази градње, односно у току је осликавања унутрашњости. Храм је други по величини у Србији, после Храма Светог Саве у Београду.

Посетили су пензионери и Храм Светог Нектарија, који је најмлађи у Ваљевоу и налази се одмах иза Саборне цркве, на ушћу реке Градац у Колубару. Поред самог храма налази се челични крет висине пет метара, који је симбол града Ваљева.

Мирко Стојић

□ Удружење пензионера обавештава да до краја ове године има још једну активност и то 27. децембра - испраћај старе и дочек Нове 2025. године. За све информације обратите се пензионерима у просторијама овог удружења (улаз поред Месне заједнице), понедељком, средом и петком у времену од 9 до 12 часова.

**Још једно успешно путовање
старчевачких пензионера**

Разговор о присаједињењу 1918. године

Предавање под називом “Старчево у панчевачком срезу у времену присаједињења 1918” одржано је у Дому културе “29. новембар”.

Те вечери у Креативном културном клубу, о овој теми исцрпно је говорио кустос-историчар у Музеју Војводине и архивски саветник Зоран Вељановић, који је свој опус истраживања усмерио највише ка овом периоду. Асистирао му је колега Зоран Стевановић, такође архивски саветник, а госте је представио директор Дома културе Марко Ивошевић.

Посетиоци су се упознали са тим временом и његовим духом у вези са српским националним питањем на овим просторима.

Било је речи и о томе како је за око месец дана спроведен поступак у готово свим местима у Војводини који је синхронизовано водио ка отцепљењу Војводине од Аустроугарске и прикључењу

Србији, односно касније Краљевини СХС. Вељановић је то овако објаснио:

- Са доласком српске војске и ослобођењем Панчева и целог јужног Баната, и у Старчеву су створени услови за слободније политичко деловање и припрему за предстојећу народну скупштину у Новом Саду. Основано је месно народно веће (одбор) које је предводио председник Жива Јанковић, Јован Максимовић је био потпредседник, а часници Марко Вујић, Фрањо Пољак, Димитрије Мита Петровић и Мата Орешковић. Седиште им је било у политичкој општини која је имала телефон па су имали везу са централама у Панчеву и Новом Саду - рекао је Вељановић.

Старчевци су ексклузивно видели и архивску грађу са народног сабора у Старчеву, који је одржан у порти тада већ изграђене цркве Светог Пантелејмона на

Стевановић и Вељановић

коме су 22. новембра 1918. године изабрана три посланика: др Никола Милутиновић, адвокат, Димитрије Петровић и Мата Орешковић. Вељановић даље наводи да су они већ 25. новембра исте године кренули за Нови Сад и нашли се међу 757 посланика који су на Великој скупштини једногласно изгласали отцепљење од Угарске и присаједињење Баната, Бачке и Барање Краљ-

евини Србији.

Чули су и нешто о том путовању, начину избора као и о неким занимљивим детаљима са саме велике скупштине.

Сви посетиоци су на поклон добили и књигу “Панчево српска Спарта”, која додатно илуструје дешавања тог периода у сутону првог светског рата.

(Панчевац/Ј. Филиповић)

Кренимо ”Коракот традиције”

Први концерт “Коракот традиције” одржан је сада већ давне 2016. године са идејом да старчевачко културно-уметничко друштво заигра на најлепшој сцени коју Панчево има и са највећим ансамблима које Србија има.

- Можемо се похвалити да смо делили сцену са “Крманцем”, “Вилом”, “Цветковићем”, “Котуровићем”, “Лазом Нанчићем”, “Пауновићем”, “Абрашевићем” и са још много ансамбала који нам могу бити узор у сваком смислу те речи. Поносни смо на чињеницу да “Коракот традиције” полако израста у једно дешавање које окупља многобројну публику и који је итекако запажен у фолклорном свету, каже за наш лист Урош Бан, први човек старчевачких фолклораша.

КУД “Неолиг” је наследник фолклорне традиције коју је дуги низ година негован у Старчеву кроз фолклорну секцију Дома културе која је увек бележила успешне наступе како у Србији тако и у иностранству.

- Овим концертот помало враћамо дуг свим генерацијама које су играле фолкор у Старчеву и које су сигурно заслужне што смо ми данас ту где јесмо, истиче Бан, и додаје: - Могу слободно да кажем да је ово наш најважнији концерт у току године и да сви наши чланови једва чекају дан концерта.

За ову годину припремљен је мало другачији концепт и на сцену ће изаћи само старчевачки ансамбли, без гостију, јер са групот која функционише у Банатском Брестовцу има довољно програма.

- Жеља нам је да прикажемо шта смо то радили и увежбавали у протеклом периоду. Са припремама концерта кренули смо на време и сигурно ће наша публика уживати у програму који припремамо за ову прилику. Оно што примећујемо је да влада велико интересовање за овај концерт и не сумњам да ће Културни центар бити пун као што је то био случај ранијих година - истиче Урош Бан.

П. Андрејић

“Неолигани” на Дану школе

Посетите музеј у децембру

□ Старчевачка музејска поставка “Старчевот кроз векове” и пратећа изложба поводом 260 година од оснивања Банатске војне границе под називот “Делиблатска пешчара 1818-2018: Песак-ветар - човек”, током децембра месеца биће доступни посетиоцима с пратњот водича у следшим терминима: **УТОРАК** и **ЧЕТВРТАК: 11-16** сати, **СРЕДА** и **ПЕТАК: 12-17** часова, **НЕДЕЉА: 12-17** сати. Уколико желите да посетите музеј ван наведеног времена биће довољно да то најавите, лично, или на бројеве телефона: 013/631-144 (током радних дана) или 063/56-57-52 и 060/386-19-14, који су стално доступни.

□ Музеј Старчева, који представља ове просторе у време млађег каменог доба и у време Банатске војне границе, отворен је пре четири године. Честе посете музеју оправдавају идеју и напор да се овакав простор пружи на располагање посетиоцима. Двориште музеја обогатено је новим објектом - кућот са сценографијот која дочарава живот једне неолитске породице. Посетите музеј!

Лице с насловнице: Маријана Соколовић Мутавцић, др стоматологије

Превентива пре свега

Маријана Соколовић Мутавцић је докторка стоматологије. Рођена је 1994. године у Панчеву и од тад живи у Старчеву. У родном месту је завршила основну школу као “вуковац”. После завршене Гимназије “Урош Предић” у Панчеву (друштвено-језички смер), уписује Стоматолошки факултет у Београду. По завршетку студија започиње радну каријеру у Дому здравља у Панчеву на дечијем одељењу, а затим прелази у приватну праксу - Стоматолошку ординацију “Др Соколовић”. Удата је.

Када почињете да размишљате о стоматологији као животном позиву?

- Крајем основне школе сам знала да ћу уписати медицину или стоматологију јер ме биологија одувек занимала. Гимназија се наметнула као логичан избор јер из те школе могла да упишем било шта.

Да ли је Ваш отац, познати стоматолог у Старчеву, утицао на избор професије?

- Није. Приликом одлучивања, више пута ме је и питао да ли желим то да упишем. Током одрастања сам посматрала посао којим се бави, па ме је негде индиректно мотивисао да заволим посао лекара. Данас знам да нисам погрешила јер волим свој посао и не осећам се уморно кад радим.

У каквом сећању Вам је остало време студирања? Која област стоматологије Вас је највише интересовала?

- Студије су ми остале у лепом сећању. Организовала сам се добро. Било је и “кампањских” испита, али то код сваког студента има. Врло лако сам све савладала. Први сусрет са пацијентима је био у трећој години. Током студирања сам имала и прилике да будем у ординацији, што ми је касније много помогло прили-

ком праксе. Највише ме је интересовала хирургија у стоматологији и даље је тако. Чекам специјализацију из ове области.

Када сте започели радну каријеру и како је она текла до данас?

- После државног испита, стажирала сам у Дому здравља шест месеци. Након тога остала сам тамо да радим у на дечијем одељењу у оквиру програма “Моја прва плата”. Заволела сам тада рад са децом. Затим сам се окренула приватној пракси и до данас радим у истој, у Старчеву.

Када треба да почне нега зуба када су у питању најмлађи? Шта она подразумева?

- Прва посета стоматологу на превентивни преглед треба да буде када избију први зубићи. Постоје четкице за зубе од силикона које се ставе на прсте и оне се могу користити и док још нису никли први зуби, како би се одржавала хигијена усне дупље и десни. Већ када никну први зуби треба да почне прање зуба четкицом, али деца не треба то да чине искључиво сама већ уз помоћ родитеља. Мишљење је да дете треба да почне само да пере зубе када почне само да се купа. Уз одржавање зуба веома је важна исхрана, да деца буду уоброчена како треба.

Колики је степен бриге о оралном здрављу код деце и одраслих из Ваше праксе? Шта је узрок томе?

- Генерално што се тиче одржавања оралне хигијене, није толико лоша. Оно што људе највише деморалише да долазе код зубара је страх, било да је стечен у детињству или касније. Са децом је лако кад их разумете и када их не лажете. Битно је да се доведу на преглед пре него што се појави неки проблем. Тада се они упознају са ординацијом и инструментима, прово-

Маријана Соколовић Мутавцић

зају по столици. Кад на ред дођу редовни прегледи, то буде без проблема. Грешка је децу доводити први пут тек кад се појави проблем јер тада они најчешће и стекну страх. Одрасли су формиране личности, међутим, уз разговор и мотивацију страх се савлада, али исто тако и усвоје нове навике у одржавању оралне хигијене.

Које су најчешће грешке људи у вези бриге о оралном здрављу?

- То је прање зуба јер многи то чине једном дневно и онда праве избор да ли ће то бити само ујутру или само увече. Мислим да је то највећа грешка, посебно ако се прескочи ноћно прање зуба јер тада се не лучи пљувачка, до-

ГРАД ПАНЧЕВО
суфинансира пројекат
“Информисање у нашој
локалној заједници”.
У оквиру овог пројекта
реализовани су неки од
текстова у овом броју
“Старчевачких новина”.

лази до промена не-ха вредности усне дупље, бактерије се размножавају и долази до појаве различитих обољења. Моја препорука је обавезно прање зуба два пута дневно, ујутру и увече. Битна је и правилна техника прања зуба са четкицом која може да зађе у све просторе. Поред конца за зубе, препоручује се и интердентална четкица. Паста је ствар личног избора, али флуориди су увек препорука.

До чега најчешће доводи небрига о оралном здрављу?

- Небрига о оралном здрављу може довести до најразличитијих обољења усне дупље и зуба. Каријес се данас сматра најраспрострањенијим обољењем. Такође, може доћи и до болести парадонталних ткива тј. парадонтопатије када се повлаче десни па долази до климања и испадања зуба. Исхрана има велики утицај јер не једе се довољно чврсте и абразивне хране. Моја препорука је и за децу и за одрасле да долазе на контроле на сваких шест месеци. Када се појави само тачкица, то се може лако решити, а за неколико година она може направити велики проблем.

Радите у Стоматолошкој ординацији "Др Соколовић" са оцем. Које све услуге пружате пацијентима?

- Пружамо све врсте стоматолошких услуга. То су различите врсте парцијалних и тоталних протеза, фиксни радови као што су металокерамичке и безметалне круне, керамичке и композитне фасете, фиксни и мобилни ортодонтски апарати, као и поправке, лечења и вађења зуба и наравно превентивни прегледи. Поред тога пружамо и услуге из естетске медицине, и то хијалуронске филере, ботокс и мезотерапију. У периоду од 9. до 15. децембра биће организовани превентивни прегледи за децу, и том приликом ћемо свако дете обрадовати симболичним поклончићима, што ће, можда, бити један од начина да им покажемо да стоматолошка ординација и није толико страшно место.

Милена Јовишић

ШКОЛСКЕ вести >

Рекреативна настава

У периоду од 25.октобра до 1.новембра, деца су боравила на планини Маљен на Дивчибарама. Мали планинари су били предшколци са васпитачицом Данијелом Јајић, учитељицом Јелком Ђорђевић и ученици 2/3 са учитељицом Милицом Стојковић.

Поздрав са Дивчибара

Уз рекреатора и организоване шетње и активности малишани су уживали у прелепим пејзажима видиковца "голубац" и "краљев сто". У вечерњим сатима организоване су игранке, маскенбал, "пицамијада", "покажи шта знаш"...

Уз дуге шетње и савладавање различитих стаза деца су постала најбољи планинари. Вратили су се пуни утисака и лепих успомена.

Вуку у част

Поводом обележавања Дана школе ученици из продуженог боравка, са својом учитељицом Љиљом и библиотекарком Данијелом, организовали су радионицу и презентацију о животу, раду и делима Вука Караџића. Потрудили су се да дају свој допринос израдом панона "Лепота ћирилице".

Хуманитарна акција

У нашој школи и вртићу организована је хуманитарна акцији под називом "Помозимо мајци наших другара". Као и увек, таква подршка пружа нам веру у заједницу која брине и помаже онима којима је најпотребније.

Светски дан детета

Овај дан се обележава сваке године, 20. новембра. Установљен је 1954. године од стране Генералне скупштине Уједињених нација. Циљ је подизање свести о правима детета, промовисање једнаких шанси, побољшање животних услова деце, борба против насиља над децом...

Овај дан, библиотекарка школе Данијела и учитељица Љиљана из продуженог боравка, обележиле су презентацијом и радионицом. Ученици су, тако, упознати са тиме колико је овај дан посебан, да увиде колико су важни и јединствени, као и да сви заслужују сигурно и срећно детињство.

Данијела Зилић Пећанин

... Наредице је брачко доба ...

Хуманитарни концерт и базар

□ Током новембра месеца велики број Старчеваца се ангажовао на различите начине да помогну нашој суграђанки Славици Цаци Ерор, мајци четворо деце, да се избори са тешком болешћу и оде на лечење у Турску. Тим поводом организована су два велика догађаја - хуманитарни базар на Тргу неолита и концерт у великој сали Дома културе. Све то, великим залагањем Катарине Денингер Илић и Видосаве Пољак.

□ На базару су бројни људи добре воље и удружења из Старчева, али и околних места, као и деца из наше основне школе продавали разноврсну домаћу храну и рукотворине и скоро све је било продато захваљујући добром одазиву Старчеваца и поред хладног времена.

□ Богат културни програм на хуманитарном концерту такође је окупио много публике. На базару је прикупљено 552.000 динара, а на концерту 110.000 динара.

□ На друштвеним мрежама се огласила и Славица, захвалила се свима који су показали велико срце и пружили јој шансу да се бори.

□ Жиро-рачун за уплате средстава за трошкове опоравка је: 205900103241777824, Славица Ерор, НЛБ Комерцијална.

Старчевци на Салону уметности

□ На 54. Салону уметности Панчева насловљеном Art aqua, који је свечано отворен крајем октобра, међу радовима 33 аутора, налазе се и дела наших суграђана мр. Иване Димитрић, Маје Пољак и Николе Пољака. Љубитљи уметности ове радове могли су да погледају до 25. новембра у Галерији савремене уметности Културног центра Панчева, на новој адреси, у Улици Милоша Црњанског бр. 2 у Панчеву.

GLIGORIĆ STAR

PANČEVAČKI PUT 32 STARČEVO

tel. 013/631-129; mob. 060/633-70-71

**SVE za vas
i vašu kuću!**

- * SVE za grejanje
- * SVE za struju
- * SVE za vodu
- * SVE za fasade
- * SVE za gipsarske radove
- * blokovi, cigla, građevinski materijal
- * cevi, profili
- * šrafovska roba
- * okovi
- * bicikle i prateća oprema
- * akumulatori
- * lakovi, farbe
- * žice i komponente za ograde
- * MIKS MAŠINA (miksovanje boja)
- * sijalice za automobile i kamione
- * Brisači šoferšajbne
- * Posuđe metalac

RR GLASS

Maršala Tita 61a
STARČEVO
radmila.rrglass@gmail.com

013/632-486
063/89-10-368
063/70-81-288
066/95-61-521

- * Производња и уградња ауто стакала свих врста.
- * Тракторска стакла
- * Стакла за грађевинске машине
- * Застакљивање грађевинских објеката
- * Резање стакала на меру
- * Полице, витрине, столови

PRODAVNICA

N₂M

Vuka Karadžića 34 Starčevo

- rinfuzna roba
- prehrambeni proizvodi
- smrznuta roba
- voće i povrće
- i sve drugo za vaše domaćinstvo!

U VAŠEM KRAJU I ZA VAS!

НАШИ У БЕЛОМ СВЕТУ: Зорица (Ранчић) Петровић

Поздрав из Мелбурна

Да подсетимо Старчевце, о коме се ради?

- Зовем се Зорица (Ранчић) Петровић. Рођена сам 1968. године. Основну школу сам завршила у Старчеву, а средњу у Панчеву.

Где сада живите?

- Живим у Аустралији, у Мелбурну. За оне који не знају Аустралија је континент-држава и састоји се од шест република и две територије. Мелбурн се налази у Републици Викторији и има 5.3 милиона становника. У Мелбурну живе људи из 200 земаља света и територија и говори се више од 233 различита језика и дијалекта. Такође, има и велики број религија, чак 116. У Мелбурну постоји шест објеката Српске православне цркве и један манастир. У Републици Викторији живи око 30.000 Срба.

Мелбурн је вероватно најпознатији по тениском турниру Аустралиан опен који се одржава сваке године у јануару (где обично Новак Ђоковић победи 😊) и Гранприу Формуле 1 који се

одржава у марту и коњичкој трци Мелбурн куп, која се одржава сваке године првог уторка у новембру. Ова трка је толико велика да кажу да је то

трка која зауставља нацију.

Мелбурн је један велелепни град и свакоме ко има прилику - препоручујем да га посети.

Шта тамо радите и како сте се снашли?

- Мислим да прича свих нас који смо отишли почиње тако што кажемо да је сваки почетак у туђем свету тежак. Оставиш родитеље, фамилију, пријатеље и цео свој претходни живот и одеш у непознато.

Дошла сам у земљу у којој нисам баш много познавала језик и менталитет људи, али сам се некако снашла уз помоћ мужа који је овде дошао када је имао непуних пет година. Радила сам и полако учила језик. Сада радим као администратор у фирми чији су власници пореклом Грци.

Има ли носталгије? Да ли сте долазили у Старчево и колико често?

- Носталгија је увек присутна јер моји родитељи живе у Старчеву. Не долазимо толико често колико бисмо желели јер је Аустралија баш

далеко (24 сата лета), а и због обавеза на послу.

Последњи пут смо били ове године, а пре тога 2019. Сваки пут када дођемо приметимо промене на боље и то је, можда, још један велики разлог који буди носталгију за родним местом.

Шта бисте поручили Старчевцима, онима који размишљају о одласку и онима који остају?

- Свет је постао "глобално село" и ако имате прилику да га упознате - слободно се одлучите на тај корак. Ништа није недоступно само ако се довољно потрудите.

Онима који желе да остану упућујем посебну подршку јер, ако сте успели да се пронађете и снађете у окружењу и месту у коме живите, то је за сваку похвалу.

Велики поздрав свим Старчевцима из далеке Аустралије!

Пејтар Андрејућ

СТАРЕ СЛИКЕ СТАРЧЕВА

□ Да ли знате да је уз "Борац" наше место имало још један фудбалски клуб? И то не било каквог имена већ - ФК "Партизан"! Клуб је 1966. основао Тома Радосављевић звани Черчил. "Партизан" је опстао неколико година, а тренер је био из Панчева, неки Јелић.

На приложеној фотографији из албума нашег суграђанина Александра Ђокића, стоје: Тома Лукић, Ива Вуковић, Живорад Јовић, Јоса Гердић, Пера Муса, Мита Ковачић, Рајко Радосављевић Черчил и Стева Филиповић (дрес), Ранко Шкрбић, Влада Перовић

(управа). Чуче: Велибор Ђорђевић, Ивица Руптак, Дамњановић, Рата Милановић, Радиша Радосављевић Черчил и Никола Пољак. Игралште је било испод школе у центру, а свлачионице у Улици маршала Тита.

П. Андрејућ

Старчевачким ШОРОМ

УРЕЂУЈЕ
Марко
Ивошевић

Старчевачким шором са Николом и Милицом Лапић

Никола Лапић је рођен 1948. године у Старчеву, као и његови више генерација уназад. Био је најмлађе од петоро деце. Бавио се грађевинарством и у нашем месту је сазидао више од стотину кућа. Његова жена Милица (право име Милева) рођена је 1949. године у Брусу, а у Старчево долази по удаји. Како се занимала за историју, много је тога сазнала од Николиних родитеља и фамилије. Њих двоје ће нам осветлити још један угао прошлости нашег места са средине прошлог века.

Рођен сам у Улици 4. октобра у једној малој кући са два одељена где смо првобитно живели. Имала је на улазу једну собу, са прозором до улице, коју смо звали "кујна" и са зиданом фуруном. Друга соба је била у наставку из прве, и она је служила за седење и као спаваћа. Кујна је била димензије два са три метра, а друга соба око три са три метра. Под куће је био "омазан" блатом. То се радило тако што се умакала крпа у воду и онда се риба, како се тада казивало - "мазао се под". То се радило сваки други дан, чим се под осуши, да не би прашина кренула. Нарочито зими, када греје фуруна. Родио сам се са седам месеци. Тада није било много лекара. Мама ме је само хранила и држала иза фуруне до зида све док нисам напунио девет месеци. До тада су само проверавали да ли сам жив, тј. да ли дишем. Тај простор иза фуруне је тако био и као некакав инкубатор.

Прва сећања из Улице 4. октобра су била - прашина и благо по путу. Све куће су биле ниске, неке још увек покривене трском, а већина бибер-црепом. Дрвореди дудова били су у свакој улици. Велику површину испред улице па све до Надела

смо звали *ушрина*. То је био и део земље где су пасле свиње, коњи и гуске, али у нешто мањој мери него што је то било у риту.

Сећам се ту и немачких бункера из Другог светског рата. Ту смо се играли као деца. Један бункер је био код ћуприје (моста) на Наделу, на десној обали према Старчеву, а други је био код дрвеног моста који је направљен преко Надела, негде у правцу данашње фарме. Улазили смо у те бункере да видимо шта има, а већ тада је било пуно земље и траве у њима. Тај дрвени мост преко Надела се дуго користио и ту су жене често прале веш. Мост је био на дрвеним шиповима и са неким фоснама од цепаног дрвета. Насликао сам једну слику по сећању на то. Ту је и моја мама прала веш, као и скоро цео "горњи крај". Веш су ширили на обали. Сећам се да су ударали веш "лопарима". То је дрвени предмет као неки већи рекет за стони тенис само је четвртастији облик. Имао је дршку, и горе широко дрво којим се веш луна. Ми смо то знали да некад мало "украдемо" из кућа, па да у риту играмо тенис са тиме. То нам буду као неки рекети. То је била честа игра у риту, нарочито након што сам се преселио у Улицу Иве Лоле Рибара.

Некада је Надел био веома чист. Као мало дете пио сам ту воду и није ми ништа било. Било је много рибе. Мој брат их је у цаковима доносио, а отац је и рукама хватао рибу, и то је тада било уобичајно. Сећам се да смо рибу усољавали па качили на штрик и тако је лети сушили на сунцу.

Онда је зими тако суву једемо, такорећи живу, без икаквог печења. Купање на Наделу је било близу ћуприје код "белог брега" и близу ћуприје ка Омољици. Тамо, и код "ваљаре" више су били млади, а код "белог брега" више деца. На "ваљари" се, такође, прао веш. За дечије купање интересантан је био и "Мирков канал". Ту је постојао шлајз, циглом изидана преграда висине око један метар која је задржавала воду. Такав сличан шлајз, само бетонски, је био и на "ваљари" према Омољици. То је недавно обновљено. Надел се загадио тек негде у осамдесетим годинама, када се Старчево доста проширило и дуплирао се број становника. Тада су људи из септичких јама почели да празне ту цистерне, да бацају мртву сточу и свашта, а и фабрике су се на Надел накачиле. Зими се секла трска на Наделу, па се продавала - користила се за плафоне, за нека облагања и тако као неки помоћни грађевински материјал. Трска на плафону се највише користила негде 60-их и 70-их година и већ од 80-их су сви имали бетонске плоче. А пре тога су на плафоне лспили плеву на даске. Тако да ера трске на плафону није дуго трајала.

Већи део детињства сам живео "на економији" како смо тада звали фарму ПИК-а, преко Надела. Мој отац је ту радио, па смо сви ту живели. Одатле сам кренуо и у први разред у школу. Сећам се да нисам смео од керова да идем, нарочито када се враћам из школе. Онда не смем да одем кући, него чекам чувара који је ту радио ноћу, да ме преведе. Чувар се звао Мирко и живео је у кући поред тог моста. Зато данас и тај канал где је био шлајз и носи име "Мирков канал". Он је

одржавао и тај канал и чувао економију. То је све било до неких краја педесетих година прошлог века. Кућа у којој је Мирко живео је била приземна са кровом на четири воде, неке средње величине тадашњих кућа, покривена је била бибер-црепом. Била је окречена у жуту боју. Жута је била честа боја фасада у месту. На економији су се тада гајиле свиње, овце, краве, а било је и коња. Сва стока се хранила свакодневно и за то је мој отац примао плату. Кокоске, сећам се, штале су свугде по економији. Онда је мени било занимљиво да тражим јаја у камарама од сламе. Кокоске су правиле гнезда, тако што ископају тј. направе рупу у слами и ту снесу јаја. Онда се прати где има тих таквих рупа и завучеш руку и узмеш јаје. Тако су се понегде појављивали и пилићи.

Када сам се преселио у Иве Лоле Рибара улицу имао сам око 10 година. Тада када сам дошао то је био неки број куће, мислим 20, а данас је то број 28. Изградило се у међувремену још кућа између. Улица Иве Лоле Рибара је имала пут од тузаника до краја 50-их година, а и нешто после. Уз кућу је понегде било поплочане цигле, али више не, него да. Испред кућа је углавном била утабана земља, а траве је било у јарковима дуж пута. Лети су земљу поливали водом да нема прашине. Јаркови су тада сви били у функцији и прикупљену воду су водили у веће канале који су је даље одводили у рит. Ниједна улица није била без јаркова или канала. Данас је већина тога затрпана, а постоје улице где их готово и нема.

Улицом су углавном пролазила запрежна кола, а аутомобил ако прође то је било највише једном дневно неки. Коњи су вукли и разне

Овај пројекат реализује се уз помоћ Покрајинског секретаријата за културу, јавно информисање и односе са верским заједницама. Ставови изнети у подржаном пројекту нужно не изражавају ставове Секретаријата који је доделио средства.

пољопривредне машине па некад прођу и оне улицом. Воллове овде мислим да нико није терао. Ја их нисам виђао. Дуж целе улице су исто били дудови, као и у свим осталим улицама у месту. Дудови су у Иве Лола Рибара били до почетка седамдесетих година. У једном тренутку након њих су се садиле неке тополе са уском крошњом, али су оне често биле обаране услед удара ветра. Разбијале су капије, а било је и да су угрожене биле и куће па су их заменили. Онда су сађени платани, негде осамдесетих година. Међутим, они су касније већином исечени и повађени јер су сметали за каблове од струје и телефона. Данас је у улици остао тек по који платан. Неких мислим 70-их година је урађен пут од коцке. По улицама су биле пумпе за воду - сваки дан се вода вукла некад и више пута, зависи шта се радило тог дана. Свака кућа је углавном имала и бунар, али нису сви били са пијаћом водом, па су се и зато пумпе користиле чешће. По воду је ишао ко стигне. Некад неко од мало старије деце, а некад одрасли.

Вода се доносила у кофама па се чува на неку столицу или се преспе у неко метално корито, или металну канту са славином. Ми смо користили воду са пумпе која се налазила на раскрсници улица Иве Лоле Рибара и Максима Горког. Док смо живели на економији, ја сам се купао на Наделу. То ми је било и забава и хигијена. Већина кућа је имала бунар. Ми смо имали бунар и док смо живели у Улици 4. октобра, и на економији и у И. Л. Рибара. Бунар на адреси где данас живимо, смо користили релативно дуго. Био је зидан од цигала и у њему је била здрава вода, јер није било септичких јама. Вода је била на око 10-12 метара.

Ноћу није било струје. Ако је било потребно да се нешто ради напољу, ишло се са лампом на гас или фењером. А у кућама се користила најчешће гасна лампа. Људи су увече волели да се окупљају код некога. Често се картало у кући, а када је лепо време онда се седло испред на клупи. Онда се ту и шалило на разне начине, па су се накар правиле и мање подвале, али на весеље.

Дрвени мост на Наделу (слика Николе Лапића)

Та окупљања су се звала "сабори". Остајало се до касно, а то је тада било до 11 сати увече, јер је радни дан обично почињао у 6 сати. Ми, деца, ноћу смо играли жмурке, јурке и тако. Зими смо од игара највише волели клизање на великој и малој Поњавици. Мала Поњавица је била на месту данашњег "првог канала", а иза код циглане је била "велика" Поњавица (на месту данашњег "другог канала"). Зими су се ту терале и сличуге са коскама. Људи су се окупљали и на ћошковима (раскрсницама) и слушали звучнике окачене на бандере. То је било 50-их година. До краја 60-их, а можда и почетка 70-их, били су активни и добошари. Они су носили важне вести од ћошка до ћошка. На пример, када се продаје земља, када је збор бирача и тако нешто. Могли су људи и да питају добошара на улици за неку информацију. Мој отац Матеј је био сеоски берберин. Није имао радњу, већ је ишао по кућама. Био је вома педантан.

Пред почетак младости, сећам се Дома културе, незавршеног. Волели смо ту да се окупљамо и играмо разних неких игара. Доле на патосу је све била земља, чак и када је Дом био покривен. Сећам се баш прашине да је подигнемо када се окупимо. У центру је већина јавних зграда служила као школа. Неке су биле школе и пре рата, а неке су

адаптиране након. На пример где је данас "Подунавље", у некадашњој "Старчевки", била је немачка кафана пре рата, а после је ту било два одељења школе, а зграда данашњег музеја је била школа и пре и после рата.

Један део школе похађао сам у Београду. Након мог повратка из Београда сећам се да кафане, која се налазила на месту данашње школе, више није било. Негде до 1964. је сигурно срушена, а до 1960. године је сигурно ту била. То је била једна велика зграда на углу. Само сам једном ушао у њу, али сам запамтио неке детаље. Улаз у кафану био је са угла. Дупла врата су секла ћошак објекта. Било је пуно прозора и на једну и на другу страну. Између прозора је било баш мало зида. Патос је био дрвен и био је дрвени шанк. Било је једно двадесетак столова унутра, сигурно. Служио се разни алкохол. Пиво на криглу и вино на чаше. Ту смо слушали приче да су пре биле велике игранке. У склопу тог објекта била је и сарачница и берберница.

Све до краја 70-их го-

дина у Старчеву су биле све мале куће. Преко пута нас (кућа на бразду са два прозора - И.Л.Рибара) је једна од старијих у месту. То је и неки подсетник какве су куће углавном и биле. Штале су углавном биле везане за кућу. Као мали сам оцу помагао да мешам блато и плеву. Тада су се куће правиле од набоја. Био сам му такорећи шегрт. Додавао сам и носио та ведрa са блатом, па ми кофе скоро додирују под, јер нисам много висок био, а нисам имао више од 15 година када сам му помагао. Те куће су се некад зидале врло квалитетно иако је све било од природног материјала. Ево на пример поред нас је била једна уска кућа уз дуж, са бибер-црепом. То је тежак цреп. Та је кућа била годинама запуштена. У неком тренутку део крова се срушио и повукао већи део греда са собом. Иако се то све јако чуло, када је пало, све је остало на таваници. Греде које су повезивале таваницу су биле толико јаке да су све задржале. Ништа није прошло кроз плафон. Те су куће биле отпорније и на земљотресе, јер су биле еластичније".

Ћиредио М. Ивошевић

Програм Дома културе за децембар

- 07. 12. и 12. 12: ККК - "Моје позоришно ја" (радионица глуме за младе) - Драмски студио "Сова";
- 17.12. Мала сала: Предновогодишњи концерт ученика истуреног одељења Музичке школе "Јован Бандур" у Старчеву;
- 28.12. ККК: Фестивал актустичне и рок гитаре "Гашињи Акорди".

у Ђерму

Јагода Велинов, некадашња учитељица Бистрог ума у стоту годину

Старије генерације, нарочито из “доњег краја”, познају је као вредну, посвећену и виспрену учитељицу, а здрав дух и бистар ум очувала је и са својих пуних 95 година, превасходно захваљујући вредноћи и њеном омиљеном хобију - одржавању баште.

Ексклузивни гост препознатљиве рубрике текућег броја тридесето-годишњих “Старчевачких новина” је Јагода Велинов (девојачко Филиповић), рођена је 12. фебруара 1929. године, у месту Јеловица, у општини Пирот, од мајке Најде и оца Јордана, као пето од још осморо сестара и браће.

Детињство је провела у родном месту, где је дочекала и Други светски рат, након чијег краја завршава основну школу у Пироту. Потом се јавила на конкурс за учитељски течај у Сарајеву, а поред осталог, тамо постаје и ударник. Недуго затим добија и први посао у босанском граду Брчко, где се нешто касније удала. Почетком шездесетих година прошлог века с породицом прелази у Дубоноу, а убрзо, 1961. године, долази у Старчево, како би се, заједно са супругом, запослила у ОШ “Вук Ст. Караџић”, где остаје све до пензије 1985. Три године касније одлази код ћерке која се удала у аустралијском Мелбурну.

У међувремену је, иако у поодмаклим година често долазила овамо, да би се

пре две године, са својих пуних 95 година, коначно скрасила у Старчеву, код сина.

У браку с Милчетом на прави пут извела је Јордана (66) и Милку (62), од којих има унук Јелену, Ивана и Мелани Роуз, а од 2023. године постала је и прабаба једној бескрајно симпатичној девојчици, која се зове Лена.

Како је одрасла мала Јага?

- Одрасла сам практично на њиви, јер су ме као бебу родитељи тамо водили јер није имао ко да ме чува, с обзиром на то да су мукотрпно радили и борили се да отхране многлачну породицу у тескобним временима. Понекад би тако у радном заносу оставили у браздама и када се нана Најда врати, догађало се да ме затекне пуних уста земље. То је зато што сам одувек била јешна и често мајци, када дели храну деци, немајући стрпљења да дочекам свој оброк, говорила “дај мени, нанке”, а она ми је увек смирено само узвратила са “чекај, добићеш”. Рецимо, када је бућкала, то јест првила масло, односно путер, седела сам тик уз њу, вечито алава, а она ми га је вадила и одмах давала из те “бућке”. С друге стране, још као мала добијала сам обавезе, па сам чувала шест година млађег брата Милутина. Сећам се да сам га једанпут држала на раменима и када сам га спуштала, рекла једној

Јагода Велинов

девојчици да га придржи, али ме она није разумела, па је он жестоко треснуо. Толико је врискао да је мама дошла са њиве да види шта се догађа и после сам, размишљајући о томе, почела да верујем да је касније имао проблема с кичмом као последицу од тога пада.

Јеловица...

- У ретким слободним тренуцима ми, деца, играли смо се преко реке родној у Јеловици, где су биле, како смо ми то звали, *Ђрадине* и *заледице*. Е тамо смо се клизали, а знам да сам једном пала и толико јако се разбила о лед, да сам се занесвистила. И то је једна од ретких “игара” које памтим, јер нисмо имали времена за то, будући да смо, као што рекох, морали што више да помажемо родитељима, који су много радили и стално били веома уморни. Упркос томе, трудили су се да нас науче што више тога. Тако, памтим како је мој отац Јордан показивао како треба да изгледа опрана чаша. Или би нас изводио да нас научи како се секу дрва. Био је изузетно способан и чак је стизао и да

веома добро свира виолину. Писао је и песме, а још увек добро памтим једну предивну која се звала “Мајкина баштица”. Морам да нагласим да је он био толико педантан да је желео да све буде најквалитетније могуће. Рецимо, водио нас је у ливаде, где направио колибицу налик на ове данашње топле леје, коју је покривао са сламом, па смо ту одмарали. Трудио се да семо буде најбоље могуће, па смо, како га мушкарци покосе, одмах превртали како се не би убуђало, јер ако је добра храна, онда ће бити добра вуна, добри јагањци за продају, а од тога се живело. Нажалост, када је кренула резолуција Информбироа 1948. године отац је послат у Бугарску на тајни задатак, где је заробљен и више се никад није вратио, јер је убијен пет година касније.

Чување оваца...

- Имали смо много оваца у то време, око 150, а ја их у неком моменту чувала с најстаријим братом Светом. Тако смо једанпут спавали у некој колиби, а он је обилазио овце које се јагањче. И таман сам тврдо заспала, када одјед-

ПАНЧЕВО ТО ЈЕ КАД СЕ ВРАТИШ, А У КАФАНУ “ЂЕРАМ” ТРЕБА ДА СВРАТИШ

- * СПЕЦИЈАЛИТЕТИ ДОМАЋЕ КУХИЊЕ
- * ОРГАНИЗАЦИЈА ПРОСЛАВА
- * ТАМБУРАШИ
- * РЕЗЕРВАЦИЈЕ 062 478 394

кафана
Ђерат
Старчево

ном чујем, завија он, завија куче. Заправо, како се јагњила најбоља овца, пас је дочекао јагње и појео га. А мој брат није могао то да поднесе и плакао је, кукао и викао на куче. Све у свему, много смо радили и чим је које дете стасало, одмах је кренуло да ради све теже и теже послове, јер требало је све постићи како би се некако преживело.

Рат...

- Сећам се како смо тих дана морали у збег у планину на једно време да бисмо се склонили од бугарског окупатора. А када су прошли Немци, они су узимали све што су налазили: живину и говеда су клали, а тата је волео и држао пчеле, па су све кошнице испревртали, како би дошли до меда. Само једно друштво је преживело, јер је било толико љуто, да се никако није дало отимачима.

Школа...

- Била сам добар ученик у основној школи и волела је од почетка. Сећам се да ме је покојна нана терала да радим, али сам јој често одговарала да имам много да учим. Тата је био промућуран и то приметио, па је, када је стао рат, уписао мене и млађу браћу Милета и Милутина, у пиротску школу у тамо плаћао стан и издржавао нас. Сећам се да смо једанпут кренули пешке на славу у Јеловицу, удаљену 35 километара и то махом узбрдо. Тата нас је срео негде на пола пута код долине Баљин Дол, носећи товар хране да плати стан, па нас је вратио назад у Пирот. Као најстарија, молила сам га да нам опрости, а он је, иако је био строг, био је и правичан и није нас казнио. Сутрадан нас је, чак, одвео на поменуту славу у родном месту.

Сарајево...

- Када сам завршила осмолетку, уписала сам учитељску школу. Након што сам завршила први разред, јавио конкурс за учитељски течај у Сарајеву, где су при-

мили и отишла сам тамо на даље школовање. Током распуста биле су веома заступљене радне акције, на које су махом сви ишли. Тако сам била део изградње чувене пруге Шамац - Сарајево. На крају сам проглашена за ударницу, као једина од свих женских учесница акције. То су биле интернационалне бригаде, у којима су били и Грци и многи други. Стварно је било лепо; сваке вечери смо се дружили уз логорску ватру и певали песме, као што је *"Шамац - Сарајево, тио је наша мейна, изградити њуђу још овога лејна"*.

Брчко...

- Када сам завршила нижи учитељски течај, имала сам право да конкуришем за посао и добила сам босански град Брчко. Почела сам да радим, а да још нисам била завршила школу. Било је то одмах после рата, а ја сам била потпуно затечена са својих непуних 20 година. Када сам ушла у разред нисам знала ни шта ћу, ни како ћу, нити сам а имала план, ни програм. Налазила сам се у муслиманском селу у општини Брчко, у почетку нисам имала ни плату, него су родитељи мојих ћака доносили храну. Касније сам почела да примам неке бонове, а онда и какав-такав новац. Ипак, како је време одмицало било је све боље. У то време у неком суседном селу радио је и мој будући супруг Милче, када смо се и зближили и потом упловили у брак.

Дубона, па коначно Старчево...

- Потом смо добили, по сада лошем познато, место Дубона у Шумадији. И тамо смо били пар месеци, да би се Милче изборио за посао у Старчеву. Иначе, он је имао свој неки став који је био мало посебан, али је можда то и боље него стално бити "пузавца". С друге стране, мене су увек волели претпостављени, јер сам била послушна. И тако смо Милче, ја и син Јоцко, који

се родио у Брчком 1958. године, дошли у Старчево, а ћерка Милка је била на путу и родила се овде 1962. Када сам почела да радим добила сам одељење од 50 ученика и то ми је била прва генерација рођена 1954. Ипак, успевала сам да то држим под контролом. Иако је то било нормално у то време, никад нисам била престога, нити сам тукла децу. Мислим да су ме деца волела су, али верујем да су волела сваког учитеља. Рекла бих и да имам дара за рад с децом, као и мој брат Миле, познати учитељ и директор школе, који је једини жив и виталан од све браће и сестара. И тако, годинама сам радила у "доњој школи", која је затворена негде пред крај мог радног века. У пензију сам отишла 1985, када ме је "наследила" сестричина Снежана, која је као и моја ћерка била учитељица, док је син Јоцко такође био просветни радник, јер је завршио факултет Одбране и зштите.

Аустралија...

- У то време ми је умро и супруг, а када је прошла година, 1988. сам отишла у Аустралију, у Мелбурн код ћерке која се тамо удала неколико година раније. Првих

осам година нисам долазила, а након тога сваке друге. И када се осврнем на живот у Аустралији може се рећи да је то *обећана земља* за старе. Иако нисам радила у Аустралији, добила сам и пензију, додуше, не одмах. Касније ми је припао и стан за пензионере на коришћење. Заправо, то је једна улица са 44 кућице... И могу да кажем да Аустралијанци о свему воде рачуна и добро је за нас старе, који су мало паразити, али тамошња власт има новца све то да плати. С друге стране, млади много морају да раде, што сам и сама увек волела, а нарочито у бапти, јер ме је то увек окрепљивало и чинило здравим и корисном.

Старчево, данас?

- У овом месту је, колико ми се чини, све на сасвим задовољавајућем нивоу.

Тако љовори ова крејпа и здравомислећа Сјтарчевка, а својим суздранима јоручује:

- Љубави никада није довољно, што то понекад није могуће, али свако сваког треба да поштује, без обзира да ли је стар или млад, богат или сиромашан, леп или ружан.

Јордан Филиповић

ЕКО: Рециклирај!

1/2 и 5/2 рециклирају

□ ЕКОЛОШКА АКЦИЈА ТРАЈЕ > Месна заједница Старчево наставила је сталну акцију прикупљања рециклажног материјала (пластични затварачи - чепови) у склопу заједничке акције "Чеп за хендикеп". Десета тура чепова је предата, а прикупљање нове, десете, је у току! Акција се наставља и даље - у ајнфорту зграде Месне заједнице налазе се рециклажне кутије у које и ви можете одложити чепове и на тај начин, рециклирајући, учествовати у овој трајној акцији која за циљ има и хуманитарни карактер. Од недавно, у рециклажно двориште нашег ЈКП-а "Старчевац" можете одложити и прикупљену пластичну амбалажу (ПЕТ боце). Рециклирајте!

ПОТРЕБНА КУЋА

ИЛИ ПРИЗЕМНИ СТАН У СТАРЧЕВУ
ЗА ИЗНАЈМЉИВАЊЕ ЗА ДВЕ ОСОБЕ

КОНТАКТ ТЕЛЕФОН: 063/170-43-41

STR "LUKA"

Lenjinova 37A

Borisa Kidriča 61

SVRATI NA

 MINUTA

Prodavnice
mešovite
robe

RAFAELO

ZA VAS RADI 0-24h

HVALA VAM
ŠTO STE NAŠE MUŠTERIJE

DISKONT PIČA "GAJBA"

Veliki izbor piča po povoljnim cenama

veleprodaja piča

Hladni napici

Info telefon: 060/56-55-579

Radno vreme:

Radnim danima 8-18
subotom 8-16

Pančevački put 75 Starčevo

ЈАВНО КОМУНАЛНО ПРЕДУЗЕЋЕ
 "Водовод и канализација" Панчево

Кориситимо
 воду
 рационално!

doo "VULOVIĆ"

Старчево, Лењинова 41
Тел/Факс: 013/631-032

ПОШТОВАНИ СТАРЧЕВЦИ,

код нас можете набавити по повољним
ценама следећу робу:

- * **ЦЕВИ** квадратне, правоугаоне,
округле и поцинковане
- * **водоводни, санитарни, канализа-**
циони и електроматеријал
- * **електроде, брусни и резни алат**
- * **цемент, креч и беомал**
- * **гитер блок, монте, циглу и**
бетонско гвожђе

Хвала вам што куйујете код нас.

СТОМАТОЛОШКА ОРДИНАЦИЈА

“Др Соколовић“

НОВОСАДСКА 11 СТАРЧЕВО
064/66-88-771 и 013/633-173

* * *

- * *пломба*
- * *каменац*
- * *заливање фисура*
- * *парцијална протеза*
- * *тотална протеза*
- * *визил протеза*

* * *

Погребно предузеће

Крила Анђела

Иве Лоле Рибара 27 Старчево
Петра Прерадовића 29 Панчево
(код Болнице)
Телефон: 069/32-42-443

- * Најповољније цене комплетна опрема *
- Вршимо услуге спремања покојника,
облачења и шминкања
- * Организација целе сахране
- * Папирологија
- * Заказивање сале за даће
- * Свеће
- * Црнина
- * Цветни аранжмани
- * Превоз на територији целе Србије и
иностранства
- * Наплата преко ПИО-фонда
- * 00-24

trgovinska radnja

МАКИ ЈЕДАН

kod ambulante

***РОБА ШИРОКЕ ПОТРОШЊЕ**

***ХЛАДНО ОСВЕЖЕЊЕ**

RADNO VREME 24h

КУЛТИВАТОР

историја, култура и млади

Историја

Последице окупације (2)

На почетку свог сведочанства објављеног 1991. у књизи под називом "Пут страдања Немаца у комунистичкој Југославији" аутора Јозефа Бера, Старчевац Ханс Фолмансхаузер тада у осмој деценији живота и као већ дугогодишњи становник Немачке присећа се судбине својих сумештана и сународника у првим недељама и месецима након ослобођења у Другом светском рату. Своје на тренутке веома субјективно и самим тим некритичко сагледавање тог периода започиње следећим реченицама: "Захваљујући нашем последњем свештенику Францу Вернеру рођеном 6.10.1913. у Филипови (данас Бачки Грачац) у Бачкој можемо донекле хронолошки да реконструиремо догађаје након што су Црвена армија и Титови партизани умарширали. Након што је успео да напусти завичај исправио је транскрипт свог магнетофонског снимка (тринаест куцаних страница) и потврдио да га је написао он и да су описи истинити догађаји које је и сам доживео. Транскрипту је приложен списак имена жртава комунистичке владавине терора у Општини

Старчево који је за нас посебно драгоцен као референца. Из овог искуства с једне стране, а посебно уз помоћ пописа смртно пострадалих, хронолошки се могу пратити догађаји тог времена.

Сам дан у ком је наступило ослобођење Старчева од фашистичке окупације Фолмансхаузер спомиње веома штуро наводећи да је патрола Црвене армије у село ушла с југа, док су Титови партизани које означава као "такозване ослободиоце и углавном Цигане из суседне Омољице" надирали са свих страна. Даље даје опис хапшења за која истиче да су почела 10. октобра: "Већином су то били Срби и Хрвати док су Немци тада још били поштеђени. Један од Срба се никада није вратио. Тешко су злостављали нашег директора школе у пензији Жебељана, тако да је месецима морао да остане у болници. Одвели су тада и српског свештеника. Није се вратило ни девет Хрвата. Десетог октобра је такође почела и акција против "дражиноваца" (следбеници генерала Драже Михаиловића). Била је то борба за власт између оних

лојалних краљу и партизана. У почетку су за управљање местом били задужени људи лојални краљу, али су се онда појавили комунисти, титоисти. Ову Титову власт чинили су староседеоци Срби и Хрвати. Знано се да су неки од њих били комунисти".

Присећа се затим да су прве ликвидације немачких цивила из Старчева извршене 18. октобра 1944. када су у Панчево одведени и стрељани Лоренц Питман, Јозеф Хас, Франц Бек, Јохан Фогл и Андреас Јера. Уследило је убиство петоро Старчеваца 20. октобра, од којих је један био мађарске, а четворица немачке народности. Ти Немци били су Јозеф Бек, Ханс Улрих, Штефан Јел и Јозеф Ван. Њихова тела у парку у центру Старчева била су изложена од јутра до поднева тог дана, након чега је Штефан Ван задужен да их одвезе до шинтераја. Реч је о оцу јединог младића који је успео да преживи масовно стрељање у риту у ноћи са суботе 21. октобра на недељу 22. октобра 1944. године. О њему Фолмансхаузер каже овоме: "Веродостојан приказ свих детаља дао нам је Јохан Ван који је срећним стицајем околности успео да побегне из јаме, сав у крви, али неповређен. Након што је спутан бројним авантурама и малтре-

уређење: Долибор Мерген

тирањима ипак срећно стигао у Немачку, описао нам је све ове нехумане догађаје. Данас живи и ради у Савезној Републици Немачкој".

Опис почетка саме кобне ноћи изнет је на овај начин: "Под претњом оружјем и са лажним обећањима да ће наводно бити одведени у логор и радити сакупљено је осамдесет два невина Немца, почев од сасвим младих мушкараца (Фриц Гросекер, четрнаест година), па до старих (Франц Хиршл, седамдесет година), имена су нам позната - и сатерано у велику салу гостионице "Штимац". Тамо су прво регистровани, затим скидани до гола и свирепо мучени каишевима и моткама, бодезима и кундацима, да би на крају у раним јутарњим сатима - око три сата - немилосрдно тучени и убијани из митраљеза без суђења. Цигани који су ископали јаму и држали фењере - јер је била мркла ноћ - морали су да затрпавају мртве. Бескрупулозне убице биле су из Сремске бригаде, њих око три стотине, група убица по налогу тадашње власти која се селила из једног места насељеног Подунавским Швабама у друго да би извршили своје гнусне злочине над невиним Немцима".

(наставиће се)

Упознајмо се...

Како се зовеш?

- Вук Марковић.

Како те зову?

- Вуче, вуче, бубо лења.

Кад си рођен?

1. септембра 2010.

Опиши се у једној реченици?

- Издржљива особа и заљубљен...

Школа?

- ОШ "Вук Ст. Караџић".

Ближи се матура. Да ли ће ти растанак тешко пасти?

- Биће ми досадно без другова, али ћу се трудити да се привикнем на нову школу.

Наставници које ћеш памтити?

- Све, али понајвише Љиљу Велинов и Александра Вига.

Коју средњу школу уписујеш?

- Средњу медицинску, смер физиотерапеут.

Шта радиш у слободно време?

- Слушам музику, учим или гледам "Озбиљне теме".

Коју музику слушаш?

- Било шта занимљиво.

Балашевића, "Пет шоп бојс",

"Тирс фор фирс", Еминем...

или неку екс-ју музику.

Омиљена песма?

- "Рингишпил" од Ђорђа

Балашевића.

Омиљени певачи?

- Од домаћих Балашевић, а

од страних Еминем.

Омиљене певачице?

- Сија и Кети Пери.

Најдражи стих?

- "О, дај, окрени тај

рингишпил у мојој глави..."

Шта ти је важно у музици?

- Да добро звучи и да није

нека пропаганда.

Шта те опушта?

- Волим да једем. То.

Омиљена књига?

- "Најгори дан у мом животу"

од Јасминке Петровић.

Омиљени филм?

- "Дистрикт 9".

Омиљени глумац?

- Зоран Цвијановић који је

глумио Остоју у "Слово на

слово".

Омиљени спорт?

- Атлетика.

За кога навијаш?

- За Србију!

Где излазиш?

- Понекад у биоскоп.

Шта си као мали хтео да

будеш кад одрастеш?

- Доктор, и то у Америци,

Бразилу или у Паризу.

Шта је за тебе љубав?

- Збуњеност.

Чега се плашиш?

- Да ће се крај Универзума

убрзо десити.

Шта ти смета код других?

- Некултура.

Твоје врлине?

- Физички издржљив и

упоран.

Твоје мане?

- Брзо се наљутим.

Најбољи другови?

- Лазар Димић, Михајло

Станојевић, Данило Јованов,

Будимир.

Најбоље другарице?

- Николина Јованов и Нина

Крстић.

Шта би поручио младима у

Старчеву?

- Не бежите од обавеза!

ВУЏОВАЦ *Страна ученика ОШ "Вук Св. Караџић"*

РАДОВИ УЧЕНИКА

Био једном један...

Био једном један принц, он се звао Филип.

Био је веома леп. Једнога дана, заљубио се у принцезу која се звала Марија. Филип је хтео да је упозна, али када се поseo на врх дворца видео је да је Марија нестала. Погледао је на сто, кад на столу - мапа. Садржала је три задатка. Да би принц Филип спасио Марију морао је дуго да путује до првог задатка. Принцезу је отела Страшна Ала. Када је принц стигао до првог задатка, затекао је једног великог човека који је чувао огромна врата која су водила до следећег задатка. Човек рече принцу - да би прошао до следећег задатка прво мораш да решиш загонетку. Филип упита која је то загонетка. Велики човек му каже загонетка је: "Пуна школа ђака, ни од куда врата". Принц је размишљао и размишљао, није знао да одговори. Али, прође десет минута и принц на загонетку одговори - "лубеница". Велики човек му каже - "тачно". Отвори му врата и рече - "иди до следећег задатка, само право". На другом задатку сретне једног чобанина који му рече - "обери ми пшеницу и пролазиш". Принц обере пшеницу, а чобанин му рече - "прошао си на следећи и финални задатак". Када је принц стигао до последњег задатка видео је Алу како чува принцезу. Ала рече принцу Филипу да се бори против ње. Он се борио са Алом и исекао јој је главе и језике и спасио принцезу. Онда се се оженили и имали пуно деце и живели су срећно до краја живота.

Дејан Ђуришић 5/2

* * *

Био једном један краљ са својом женом краљицом.

Краљ је имао велику круну са дијамантима и цвене плашт. Једног дана добио је писмо за борбу са змајем. Прво је отишао да покаже краљици. Она је заплакала и рекла му је да буде опрезан. Тада је краљ кренуо на пут за борбу са змајем са три коња, девет мачева и седам флаша воде. Док је путовао на пут му је стала једна лисица и скочила на коње, али је краљ забио у лисицу и поломио један мач.

Наставио је он свој пут кад се одједном зачу неки звук из шуме и изађе краљ шуме и његови вукови и медведи. Краљ шуме рече: "Дакле, запутио си се на борбу са змајем. Буди опрезан, змај је много агресиван". "Бићу добро, краљу, не брини" рече и настави краљ свој пут. Након неког времена пала је ноћ и але су излазиле из својих гнезда. Када су виделе коње и краља почеле су да дивљају но краљ их је смирио и пустио их у природу. Краљ је дошао на место где је узео мач и онда га је забио у змајев реп. Змај је бљунуо ватру из уста па је краљ забио још један мач у змајеву ногу и змај је пао доле. Краљ је победио. Када је дошао кући сви су били поносни на њега и били срећни, и живели су дуго у срећном и мирном животу.

Дуња Поједић 5/3

* * *

Била једном једна девојчица која се звала Маша и њен љубимац Миша. Некада давно, иза планина и брда, девојчица Маша је камповала са својим псом који се звао Миша. Једног дивног сунчаног дана Маша и Миша су чули неке гласове који су долазили из жбуња. Пошли су да провере о чему се ради, али никога није било. Тако су ишли неколико пута, обилазили су жбун и после неког времена су чули звук све ближе и ближе. Опет су ишли и видели су малу мацу. После неког времена су успели да узму ту мацу. Дали су јој име Мица.

Маша, Миша и Мица су се играли лоптом по трави. Сви се лепо друже и играју. Они су сами камповали иза брда и планина и имали су свој мир и тишину.

Живели су до краја живота срећно и весело.

Емина Кучевић 5/3

* * *

Некада давно постојао је један свет слаткиша. У њему су живеле летеће краве једнорози.

Тамо, у том свету, било је једно краљевство. Уместо дрвећа они су имали лизалице и њихов свет је био само розе боје. Краљица која је живела у краљевству звала се Карли, а њена ћерка се звала Лили. Оне су владале целим светом и сви су слушали њихове наредбе. Стално су испуњавали њихове задатке и имали су три препреке. Те три препреке биле су најгоре на целом свету и њих је обављала главна слуга која се звала Симон. Прва препрека била је суочавање са змајем Зои. Друга препрека да одлети у свемир и донесе ванземаљца, а трећа - да мора да поједе девет хамбургера, седам шећерних вуна и три лизалице. Који слуга то не успе да уради биће протеран. Симон је то успела да уради и она је остала у краљевству.

И тако су они живели срећно до краја живота.

Нина Јанићујевић 5/3

* * *

Некада давно у једном краљевству живели су краљ и краљица и њихова ћерка. Близу краљевства била је једна шума у којој је живела аждаја. Краљ и краљица су бранили својој ћерки да иде у ту шуму иако су сељани живели поред шуме тврдили да нису видели аждају веома дуго. Принцеза је ипак одбила да их послуша и увече када су краљ и краљица заспали она се искрала. У шуми је био мрак па ништа није видела, чак ни велику аждају са три главе која је ишла ка њој. Кад ју је принцеза приметила било је касно. Аждаја је зграбила и одвела је далеко у шуму. Следећег јутра краљ и краљица су приметили да принцезе нема. Послали су гласника да разгласи свим сељанима и пронађе неког ко би могао да спаси принцезу. Гласник је ишао од куће до куће и тражио неког ко би је спасио. Нико није имао храбрости да се супротстави аждаји, док у село није дошао један принц. Када је чуо да је принцеза у опасности одмах је отишао до краља и рекао му је да је спреман да оде и спаси принцезу. Принц је сатима тражио принцезу док је није угледао у једној пећини поред аждаје која је спавала. Покушао је да извуче принцезу, али тада се аждаја пробудила. Принц јој је одједном одсекао све три главе и спасио принцезу. Када су се вратили у дворца краљ је одлучио да ће наградити принца тако што ће га оженити својом ћерком. Тако се принц оженио са принцезом и обећао јој да ће је заувек штитити.

Уна Гаврилов 5/2

Срећан Дан школе!

... Најлепше је ђачко доба ...

ИЗВИЋАШТВО

Тренинг кризних комуникација у Бохињу

Други део међународног тренинга за кризне комуникације у организацији извиђачких друштава из Србије, Хрватске и Словеније, уз финансијску подршку Европске уније одржан је недавно у Бохињу у Словенији. Овај тренинг окупио је четрдесет учесника, укључујући тринаест представника из Србије, који су кроз интензиван рад развили нове вештине и креирали протокол за кризне комуникације намењен свим извиђачким организацијама.

Током обуке, пунолетни учесници из све три земље имали су прилику да кроз практичне радионице и симулације науче како да се ефикасно носе са изазовима и кризним ситуацијама које могу настати у извиђачком раду. Тренинг је био фокусиран на развијање комуникацијских вештина и стратегија које омогућавају правремене и професионалне одговоре у кризним околностима, уз очување угледа организације и безбедности свих учесника.

Српски тим, сачињен од представника из свих крајева земље, дао је значајан допринос овом пројекту. Њихов рад и ангажовање као резултат довели су до конкретних решења и препорука, које ће бити примењене у домаћем подручју како би се унапредила комуникација и припремљеност извиђачких одреда у Србији.

Поред професионалног развоја, учесници су имали прилику да размене искуства и идеје са извиђачима из региона, што је додатно ојачало међусобну сарадњу извиђачких организација и створило темеље за будуће заједничке пројекте.

Овај тренинг показао је да заједничким радом и међусобном подршком можемо

Све је спремно за филмско вече

градити јаче и отпорније заједнице, спремне да се суоче са свим изазовима који се могу наметнути.

лакше поспремили за собом. Такође, све лименке и флашице сокова су нашле своје место у

канти за одвајање рециклажног материјала у Дому културе.

М. Сјана/В. Денинџер

Сад је време за топлије теме

Како је време хладније и извиђачке активности напољу су ређе. То не спречава старчевачке скауте да се забаве у топлим просторијама одреда. Тако су првог новембарског викенда поређали топле душеке на палете, угасили светла, поставили пројектор, спремили грицкалице и уживали у филмској вечери. Од полетараца и пчелица, који су гледали цртани филм, преко млађих извиђача који су се забавили авантурама Скубидуа, до старијих који су се кући враћали под утиском страшнoг хорор филма. Након сваког филма одиграли смо игру за размрдавање како би брже и

Кроки вести

- Током децембра полетарци “Надела” учествоваће у традиционалној савезној активности под називом “Празнични вилењаци”.
- Последњег викенда у новембру на Златибору ће се одржати саветовање старешина у извиђачкој организацији на којој ће учествовати старешина Одредa извиђача “Надел”.
- Као и предходних година ОИ “Надел” ће учествовати у акцији поделе новогодишњих пакетића коју организује Месна заједница Старчево.
- Старчевачки извиђачи су на конкурсy Града Панчева добили средства за пројекат у износу од 125.000 динара.

Старчевачке бразде

Актуелно: Кисељење купуса

Наш суграђанин Марко Станојевић има занимљив хоби. У тренуцима слободног времена бави се пољопривредном производњом.

Колико дуго се бавите производњом купуса?

- Ово је прва година самосталног рада са купусом, где смо сами, породично, од почетка произвели расад и расадили. Са производњом сам кренуо највише због тога да би деца заволела, и схватила труд и рад и разумела како долазимо до хране.

Која сорта је у питању?

- Српски мелез. Ова сорта купуса спада у оне које се код нас најчешће гаје. Од ње се добијају главице уједначене величине, а њихова компактност је изузетно квалитетна. То значи да имају велики број листова по главици. Главице су најчешће тешке два до три килограма, листови су танки, сабијени, лепо, малог корена и веома су погодни за кисељење.

Када је најбоље време за кисељење купуса?

- Управо сада - најбоље време је крајем октобра. Може се десити да главица не сазри до планираног времена сечења, остане мека. Тада је потребно сачекати да главица сазри и очврсне.

Колико дана траје процес кисељења купуса?

- Од 20 до 30 дана. У условима до 10 степени и у подрумским просторијама.

За шта све користите кисели купус?

- У исхрани купус користимо највише за сарму, подварак и питу. Уколико се купус укисели као рибанац који стиже за око петнаестак дана, користимо га за салату, богату Ц витаминима.

П. А.

Пчеларство:

Долази зима... Иду хладни дани, промењиво и време за прехладу. Да би је избегли, користимо разне суплементе, а ту спада и мед. Можемо га користити у млаком чају и млакој води, са лимуну. Или узмете кашичицу меда, па попијете мало млаке воде. Тако ћете осетити укус и сва својства меда. Мед се користи и за доручак и вечеру у комбинацији са различитим намазима или сам као намаз на хлебу. Добро је у шољу чаја или топле воде додати десет капи прополиса и промешати. Кад смо код прополиса, ја га користим када ме боли грло, а могу га користити и деца јер не садржи алкохол. Постоји и прополис на бази алкохола за који сви знате и користите га.

Друштво пчелара у Старчеву свој наредни састанак сазива за 20. 11. у 18 часова у Дому културе, улаз из парка. Већ 30. 11. у субота, у 16 часова долази нам предавач, можда најбољи поз-

Донације и пројекти:

Немачка организација Help-Hilfe zur Selbsthilfe e.V. у Републици Србији, од 2021. године реализује пројекат "Помоћ при запошљавању и samozapošljavanju угрожених група" који финансира шведска влада преко Агенције за међународни развој и сарадњу, а суфинансирају градови и општине обухваћени пројектним активностима.

Активности које могу бити подржане, искључиво у опреми, могу бити из пољопривреде.

Пољопривредници могу да конкуришу за опрему у вредности 2.100 евра - ако су регистровани као пољопривредна газдинства.

Обавезе корисника који потпишу уговор о донацији са "Хелп"-ом су:

1. Уплата учешћа од 10% укупне вредности дониране опреме на наменски текући рачун;
2. Регистрација бизниса, уколико није регистрован, у складу са законодавством Републике Србије;
3. Похађање пословних обука организованих од стране "Хелп"-а.

Заинтересована лица могу да контактирају Месну заједницу Старчево (контакт особа Петар Андрејић) и да се, најкасније до 4. 12. 2024. године договоре о датуму, времену почетка и месту одржавања презентације пројекта. .

навалац пчеларства и пчелар који уме да пренесе своје знање на пчеларе - Мића Петровић из Крагујевца. Предавање ће бити на тему: *Усијешно пчеларење, грешке у пчеларству и како их избећи*. Позивам вас да присуствујете овој едукацији које ће бити одржана у сали Месне заједнице Старчево.

Горан Сјанковић

Друштво пчелара "Старчево"

Воћарство:

Зима се скоро неприметно увлачи у нашу свакодневицу, приметимо је по првим јутарњим мразевима и дебелом тепиху опалог лишћа. Предстоји нам одстрањивање болесних и сувих делова биљака, те превентивна заштита препаратима на бази бакара.

Дестилери настављају другом дестилацијом процес справљања финих ракија. Винари негују млада вина и по потреби претачу их. Време је, такође, за преглед и довођење опреме, алата и машина у стање спремно за нову сезону.

Вредни и здрави бли,

Божидар Димићрић

Друштво дестилера, воћара и виноградара "Старчево"

ВЕТЕРИНАРСКА СТАНИЦА

www.vetstanicamimic.co.rs

МИНИЋ

ХВАЛА ВАМ
што користите наше услуге!

ЗА ПСЕ ЛУТАЛИЦЕ позиви Зоохигијену: 352-148

Одлични резултати старчевачких џудиста

“Академци“ из
Старчева из недеље у
недељу нижу нове усџехе

Из недеље у недељу, џудисти “Академије Јочић“ из Старчева, после напорних тренинга и припрема, свој квалитет потврђују сакупљањем медаља на турнирима широм Србије и у земљама нашег окружења.

О њиховим успесима није се писало ни често, ни превише.

- Писали не писали о “Академији Јочић“, ствари су увек исте, јасне и стабилне. Али, као и све и наша политика с тим у вези је јасна и стабилна. Ми ћемо радити, тренирати, побеђивати, а друге послове нека раде они који су за то задужени. Баш тако је било и недавно у Краљеву, на Међународном турниру, где се окупило 350 такмичара из неколико земаља. “Академци“ су, поред своје стабилне “дивизије“, повели и неколико дебата-

ната. Међу њима су Алекса Петровић, Петар Станковић, Слобода Станојевић и Матеја Ристић. И поред неколико победа, нису успели да се домогну медаље, али су најавили брзо прикључење победничкој “флоти“, каже Мирослав Јочић.

Победничку “флоту“ у Краљеву су чинили, пре свих, Михајло Станојевић, који је на свом првом такмичењу показао храброст и спремност да се бори, побеђује и осваја медаље. И овај пут освојио је бронзу.

- Стабилни, најчешће први, морали су да се задовоље сребром. То су Војин Урошев, Андреј Грковић, Ђорђе Малетић и Антонина Николић. Непобедиви, као и много пута до сада, били су Никола Малетић и Вук Миловановић, који су, по мишљењу струке, својим бацањима и ипонима освојили злата и обележили турнир у Краљеву, каже Јочић.

Као нешто посебно и ново у АК “Јочић“ истичу

Понос старчевачког спорта

чињеницу да се овој, можемо слободно рећи шампионској екипи, од недавно прикључио Радан Чигоја, који је, такође, ефектним бацањима, победио све своје ривале и освојио злато, раме уз раме са својим другарима.

- Верујем да није непознато нашој спортској јавности да сам у каријери добио многа признања и награде. Међутим, признање које ми је доделио Радан, за мене представља нешто посебно и

другачије. Наиме, он је као дете одлучио и пожелео да своју каријеру настави у АК “Јочић“, упркос чињеници да је управо овде дисциплина и захтевност, да се поштују сви принципи џудо спорта, на можда највишем нивоу у Србији. То ме је, као тренера и јудоку, надахнуло и додатно обавезало да им се још више посветим и помогнем да остваре своје спортске циљеве, рекао је Јочић.

ePancevo

Bambalići

PIZZERIA i FAST FOOD

Borisa Kidriča bb Starčevo

- ROŠTILJ za sve vrste proslava -
- veliki izbor PIZZA -

Radno vreme:
10 - 22 h

* Ponedeljak - neradni dan

**BESPLATNA DOSTAVA
ZA PORUDŽBINE PREKO 1000 DINARA**
(dostava radi 15-22 sata)

Telefon: **062 18 80 141**

Hvala na ukazanom poverenju!

Голубарство: Запажени резултати “823 Голуб Старчево“

Завршила се и друга голубарска сезона. За неке успешна, за неке не. Време је много утицало на сам исход резултата. Климатски поремећај у свету осети се и код нас. Природа показује своје ђуди и моћ, али човек и даље счачка “тамо где не треба. Мало је било лепих дана за лет голубова, па ко га је ухватио, имао је и успеха. Тако су чланови клуба “823 Голуб Старчево“, са својим сениорима (старији голубови), у оквиру Друштва, успели да направе следеће резултате.

1. Зоран Петров - просек лета јата: 10:46:8 сати, 2. Саша Новаковић - просек лета јата: 8:52:24 сати, 3. Перица Живанов - просек лета јата: 8:38:10 сати, 4. Душко Кнежевић - просек лета јата: 8:37:00 сати.

У друштвеном јуниорском такмичењу постигнут је један резултат:

1. Перица Живанов - просек лета јата: 6:09:08 сати. У оквиру виших савеза, за Регион, постигнут је један резултат:

1. Зоран Петров - просек лета јата: 7:59:00 сати.

Након сумираних резултата у оквиру Клуба шампион за 2024. годину је Перица Живанов са просеком из оба резултата (сениори и јуниори) 7:20:39 сати. Најуспешнији такмичар Клуба је Зоран Петров са просеком из оба резултата: 9:42:04 сати.

Ови резултати и успеси стимулишу и остале чланове на бољи рад и труд за наредну сезону. Зоран Петров има освојену златну алку за лет текира грошастог од 11:06 сати, као и пет ди-

плома за вицешампиона летача. Из свих резултата види се рад и труд такмичара, квалитет голубова и општа селекција. Голубарски клуб 823 Голуб има 18 чланова што је довољно за рад.

Овом приликом Зоран Петров каже:

- Голубари су рођени да буду голубари, не трпе никакве неправилности, несугласице, неправде тако да своје незадовољство доказују одласком из клуба, тражећи истомишљенике и отварајући свој клуб. Циљ нашег новог клуба је да покушамо да привучемо младе голубаре како би овај наш спорт опстао у даљој будућности.

Петров каже да ће у томе бити упорни.

- Трудимо се да активирамо све чланове да би наш клуб што боље функционисао и да би такмичари учествовали у утакмицама, јер, који такмичар проба, има шансу и да победи, а онај ко се не такмичи - тај је већ изгубио. Исто тако, подстичемо све голубаре да се друже и сарађују јер је голуб птица мира, пријатељства и љубави. Он не зна за расе људи, за границе лета широм света...

Каже и да ће неуморно радити.

- У нашем спорту је најбитнија упорност и квалитет голубова. Однос између голубара и голубова, то је већ један чин више. Сви ми имамо различите погледе, време, финансије како би се уклопили у тај наш спорт. Али је једно сигурно - да љубав голубара према

Шампиони

голубовима никад не умире. Само име нашег голуба (српски високолетач) представља симбол и треба га чувати. Треба да је понос свих нас јер тренутно је у свету на првом месту као највиши летач и свуда је поштован, представља нас.

Сада је период мировања птица, али је и припрема за наредну сезону. Сад, како који голубар схвати овај период, више ће успеха имати у наредној сезони.

СН

Кошаркаши Борца добро стартовали

Почела је нова кошаркашка сезона у којој Борац ове године учествује са тимом млађих пионира и мини-баскет екипом. Пионири су у првом колу гостовали панчевачкој екипи Тамиш 1. Старчевци су пружили одличну игру, нарочито у одбрани, показавши велику борбеност. Током читаве утакмице Борац је био у резултатској предности, а на полувреме се отишло са резултатом 22:18 за Старчевце. Добру игру су наставили до пет минута пред крај сусрета када судије двојици играча Борца, који су били носиоци игре, додељују пету личну. Тако ослабљени, гости нису могли да задрже предност па утакмицу добија Тамиш 1 са 37:34.

И друго коло одиграно је у Панчеву, овај пут против екипе Тамиш 2. Може се рећи да је овај меч решен у првој четвртини коју је Борац добио с 27:12. У наставку меча предност се само повећавала до коначних 68:31 за Борац.

Прву утакмицу пред својом публиком Старчевци су одиграли 9. новембра против вршачке екипе Тауер 2. Изједначена игра красила је прво полувреме, а Борац је стекао малу предност - 22:17. У другом периоду много боља игра

Борба на терену

домаћих и на крају победа од 49:31.

И четврто коло је одиграно у Старчеву против Младости из Омољнице. Овог пута меч није добио епитет “комшијског дербија“ јер су момци из

Старчева доминирали у нападу и декласирали противника са 82:21. Овом победом Старчевци су заузели другу позицију на табели у конкуренцији од осам клубова, а треба истаћи да се такмиче са екипама чији су играчи годину дана старији.

Празник кошарке у јужном Банату за мини-баскет лигу десио се у нашем месту 10. новембра, када су се окупили тимови: Младост из Омољнице, Крис-крос из Панчево и домаћи Борац. Требало је да дође и КК Опово 98, међутим, због болести играча нису допутовали. Турнир су отвориле екипе Борца и Младости, а у веома неизвесном сусрету Старчевци успевају да победе са 32:24. Други меч су одиграли Крис-крос и Младост. Куриозитет је да су Омољчани кошом у последњој секунди добио овај меч са резултатом 35:34. Последњи сусрет играли су Борац и Крис-крос, а Панчевци су били бољи победивши са 56:43.

Поред лигашких утакмица у наредном периоду следи низ пријатељских одмеравања кошаркашког знања за децу која су најмлађа у клубу - за генерације 1, 2. и 3. разреда основне школе.

З. Кокановић

Неочекивани пораз у Накову

Фудбалери Борца у претходна четири кола забележили су један неочекивани резултат, а то је пораз на гостовању против екипе Полета из Накова. Ево резултата претходна четири кола:

Старчево:

Борац - БАК (Бела Црква) 5:0;

Српска Црња:

Полет (Наково) - Борац 3:2

Старчево:

Борац - Будућност (С. Ц.) 1:1

Старчево:

Борац - Јединство (Б. К.) 2:0.

У 11. колу Борац је на свом терену угостио екипу БАК-а из Беле Цркве. Одиграна је утакмица у којој је домаћа екипа у свим елементима фудбалске игре била много боља и надмоћнија што показује и коначни резултат. На први погодак на утакмици чекало се до 31. минута када је млади Стефан Лукић веома ефектно постигао гол главом између два противничка играча и тако довео свој тим у вођство од 1:0. У завршници полувремена у листу стрелаца се уписује један од најбољих играча Борца, Урош Лукић, а играо се 44. минут. У другом полуремену - иста слика на терену, а Старчевци већ у 53. минуту стижу до 3:0, а стрелац по други пут на утакмици је Урош Лукић. Само минут касније, у 54. минуту, у листу стрелаца се уписује и Сергеј Мађаров, за вођство Борца од 4:0. У 66. минуту у казненом простору гостију оборен је Урош Лукић, а сигуран са беле тачке био је Поповић, за убедљивих 5:0 за тим из нашег места, што је био и коначан резултат ове занимљиве утакмице.

Дерби сусрет између Борца и Будућности

У дванаестом колу Борац је гостовао у Српској Црњи екипи Полета из Накова (терен у Накову је суспендован). Екипа Борца се на овом гостовању представила у веома бледом издању и одиграла једну од најслабијих утакмица у овој сезони. Већ у 13. минуту Полет је повео са 1:0. У завршници полувремена домаћин повисује на 2:0, а играо се 42. минут. У другом полуремену, у 64. минуту, домаћи тим постиже и трећи погодак. Од тог момента Борац се буди и головима Уроша Лукића у 74. и 84. минуту смањује на 3:2, али до краја утакмице Старчевци нису успели да избегну пораз.

У 13. колу Борац је на свом терену угостио лидера на табели Војвођанске лиге, екипу Будућности из Српске Црње. Одиграна је једна веома борбена утакмица два равноправна противника. Домаћа екипа је повела у 15. минуту, а стрелац је Аламадине Омега Робертс. До полувремена резултат се није мењао мада је било прилике на обе стране. У другом полуремену Будућност успева да дође до изједначења (52. мин.). До краја меча није било промене резултата и можда је ово најправеднији исход утакмице.

У четрнаестом колу тим из Старчева је поново играо на Општинском ста-

диону, а угошћена је екипа Јединства из Банатског Карађорђева. Домаћа екипа је показала веома велику борбеност на терену и више је желела победу и заслужено до ње и стигла. У 13. минуту Урош Лукић је примио лопту на својој половини и прошао поред два гостујућа играча и када је дошао на неких 20 метара од гола гостију, веома ефектно шутирао и постигао евро-гол за вођство од 1:0. До полувремена, могао је

домаћин до још неког гола, али промене није било. И у наставку сусрета Борац је знатно боља екипа, а плод добре игре је гол Сергеја Мађарова у 74. минуту за вођство од 2:0. До краја утакмице није било промене резултата мада је могла још која лопта да заврши у мрежи гостију. До краја јесенег дела сезоне остало је да се одигра још једно коло, а Борац ће гостовати у Долову истоименој екипи.

Пејтар Орешковић

ТАБЕЛА

- Војвођанске лиге - Исток -
након 14. кола сезоне 2024/25.

1. Младост	14	10	3	1	33:14	+19	33
2. Будућност	14	10	3	1	36:18	+18	33
3. Бегеј	14	10	1	3	29:14	+15	31
4. Борац	14	8	4	2	31:10	+21	28
5. Јединство (БК)	14	6	5	3	34:18	+16	23
6. Јединство (Вл.)	14	7	2	5	31:19	+12	23
7. Долово	14	7	2	5	33:22	+10	23
8. Црвена звезда	14	7	2	5	30:26	+4	23
9. Слобода	14	5	6	3	23:19	+4	21
10. Полет (Наково)	14	5	1	8	26:36	-10	16
11. Козара	14	4	3	7	17:22	-5	15
12. Полет (Идвор)	14	4	3	7	22:31	-9	15
13. БАК	14	3	3	8	15:28	-13	12
14. Напредак	14	2	2	10	11:32	-21	8
15. ОФК Пролетер	14	2	0	12	17:44	-27	6
16. Русанда	14	2	0	12	11:46	-35	6

КК Старчево премашило очекивања

Недавно основан Кошаркашки клуб "Старчево" који се такмичи у кошаркашкој "релакс лиги" премашио је првобитна очекивања сјајним партијама пре свега најбољег играча у овом тиму Данила Радосављевића, а потом и капитена Миодрата Радовића и снажног Николе Маринковића. Тим из нашег места дели прву позицију са екипом "Астралис" против које су одмерили снаге у првом колу. Након сјајног прекрета Старчевци су стигли предност противника од чак 12 разлике и успели да упишу победу: КК "Старчево" - КК "Астралис" 62:59.

Одигран је и дуел против "Пануке" у коме је наш тим водио током целе утакмице, а потом и рутински славио: КК "Старчево" - КК "Панука" 64:50.

Трећа утакмица је уједно била дерби. Старчевци су играли против екипе "Рагаци", а наш тим на овај меч изашао у изузетно ослабљеном саставу. У мечу са много осцилација у

Нови: Кошаркашки клуб Старчево

игри, "Старчево" је поражено са резултатом 60:48.

Наредна утакмица је одиграна против прошло-годишњих финалиста, тима "Спејс џем". У питању је веома искусан и уигран тим. И поред свега тога, Старчевци

су, уз сјајно скаутирање, држали контролу над утакмицом и славили с резултатом 62:56. На овој утакмици истакао се млади Данило Радосављевић извршним шутом за три поена као и сјајним асистенцијама.

Додатна дешавања у свету кошарке и нешто више о догађањима у овом клубу можете погледати на Инстаграм и Тик-ток профили @bcstarcevo.

Предраг Перовић

АПОТЕКА Filly

Naši ljubazni farmaceuti čekaju Vas
na dobro poznatoj lokaciji u Starčevu

Filly apoteka Starčevo

Pančevački put 2, Starčevo

Tel: 013/631101; 062/220329

ponedeljak-petak: 07h - 20h

subota: 08h - 17h

nedelja: 08h - 13h

Za Vas smo spremili:

- **SVAKODNEVNE AKCIJE I PROMOCIJE** •
- **ŠIROK ASORTIMAN KOZMETIKE I SUPLEMENATA** •
- **HIT CENE** •
- **PROGRAM LOJALNOSTI** •
- **BABY KLUB PROGRAM LOJALNOSTI** •
- **SAVETOVALIŠTE SA FARMACEUTIMA** •

Filly apoteke
 filly_apoteke

SA NAMA JE LAKŠE

Рагби инфо

Да терен засија

Постављањем рефлектора наставља се уређење инфраструктуре на једином искључиво рагби терену у Србији.

Крајем месеца РК "Борац" је био домаћин отвореног првенства Војводине за млађе категорије, а учешће је узело стотинак петлића, Пионери своју завршавају сезону 1. децембра, а очекивања

су да ће се наћи међу прве две екипе у Србији. То је и време када се завршава сезона на отвореном простору, а рагбисти се селе у салу старчевачке основне школе где ће наставити с тренинзима.

Из Клуба поручују да бесплатна школа рагбија и даље стоји на располагању свим заинтересованима.

П. А.